

nufaca

PUBLICACIÓ D'“AMICS DE Cerdanya”

Preu 100 ptes.

número 39

Matanza Salvaje ¿Por qué?

XERRANT AMB FRANCESC SAPÉ, responsable de l'aigua
LA PAGESIA davant la nova Llei d'arrendaments
CRUZ ROJA DE LA CERDANYA galardonada en Blanes

BAR CAFETERIA

RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34 — PUIGCERDÀ

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

José Antonio, 22

PUIGCERDÀ

Telèfon 88 01 47

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

Telèfons: 88 11 46 - 88 13 79 - 88 08 69

VILALLOVENT

(PUIGCERDÀ)

JOIERIA

RELLOTGERIA

J. Fullana

PUIGCERDÀ

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16

Tel: 88 03 88

PUIGCERDÀ

FILATELIA
MONTANÉ

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

PARK HOTEL

* * *

DIRECCIÓ: Joan Orríols
ESPECIALITAT: Bodas i banquets
PUIGCERDÀ. Telf. 88 07 50

HOTEL RESTAURANTE

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. — 88 01 00
PUIGCERDÀ

EUROPA

número 39

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

Pere Capdevila
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Emili Guirao
Josep Peitx
Xavier Pujol
Meritxell Sastre
Ramón Solá
Rosa Soler
Josep M. Tosas

Col·laboradors:

El Biógrafa
F.X. Bosom
Miquel Casanovas
Carme Clausell
Club Polideportivo
Cruz Roja
Pere Font
Joan Fullana
Salvador Galcerán
Rosa M. Rodríguez
El Trovador
Unió de Radiaficionats Espanyols
Josep Vigo

Il·lustració:

J. Paul Poirier

Edita: AMICS DE CERDANYA

Passeig 10 d'abril, s/n.

PUIGCERDA

T. 88 12 13

88 02 69

88 12 25

Composició i muntatge:

Equip VILETA 12 - Artesa de Lleida

Imprimeix:

Offset A. Figueras - Tàrraga

PUBLICACIÓ MENSUAL.

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col·laboradors.

editorial

NO ESTEM SOLS

RUFACA ha assistit al I Congrés de Premsa Comarcal celebrat a Canyamars el passat mes de maig.

RUFACA vol participar en la creació d'una Associació de Premsa Comarcal per tal de defensar els interessos d'aquesta premsa petita, no diària, que va tirant endavant amb més penes que glòries, però que cobreix una bona part del territori català.

Uns equips, més aviat reduïts, amb més voluntarisme que traça, solquen el país amb l'únic afany d'informar.

RUFACA hi ha anat de ple dret, malgrat la seva fablesa, i ho ha fet amb el cap ben alt, sentint-se un mes d'aquells que no volen deixar-se vèncer per l'apatia ni per el ja ho faran ells!

RUFACA s'ha sentit solidària d'uns mateixos problemes i de l'afany de buscar i trobar solucions comuns a tot el nostre tipus de publicació.

RUFACA, en fi, ha pogut dir: **SOM UNA REVISTA!**

sumari

EDITORIAL	3	ECONOMIA	
ACTUALITAT CERDANA		Defensa dels consumidors (1)	19-20
El president de la Diputació		COL.LABORACIONS	
de Girona a Cerdanya	4	Fechas enigmáticas	20
Roca Junyent a Cerdanya	4-5	LLETRES	
C.D.C. informa	5	Les Pedres	21
Pleno de ¿Pactos?	6-7-8	El cucillo	21
La Caixa de Catalunya presenta el		ENYORANCES	
llibre "La Cerdanya..."	8	El sereno	22
La pagesia davant la nova llei		FOTO DENÚNCIA	22
d'arrendaments	10	CARTES A RUFACA	23-24
XERRANT		ESPORTS	
Francesc Sapé responsable		Hoquei sobre gel	24
de l'aigua	11-12-13	Ping Pong	24
DES DE L'ARXIU	14	Escacs	25
CRUZ ROJA INFORMA	15-16	SOCORRISME	26
CINEMA-TEATRE-ART-CULTURA	17-18	RECULL	26

EL PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA A CERDANYA

El President de la Diputació de Girona, Arcadi Calsada, juntament amb diversos membres de l'equip de govern de l'esmentada institució, va venir a la nostra Cerdanya, el propassat 29 d'abril, reprenent així la visita que havia començat el passat 23 de Febrer i que es va veure frustrada pel fallit intent de cop d'estat.

La seva visita va començar a l'Ajuntament d'Alp, lloc on quedà interrompuda. El batlle d'Alp, Francesc Rosell, va plantejar problemes del seu municipi, entre els que destacar-se, la neteja de la neu a diferents carreteres locals, i la necessitat de construir un nou repetidor de televisió, ja que el municipi té una visió molt dolenta.

Tot seguit la comitiva es va traslladar a Bolvir, on el batlle Joan Llombart, va plantejar com a principal problema la pavimentació dels carrers.

Al poble de Ger es va analitzar principalment el problema del transport escolar, assenyalant-se en aquest sentit que el conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Joan Guitart, visitarà properament la comarca, per tal d'estudiar tota la problemàtica de la seva conselleria. També es va parlar del problema de l'enllumenat públic. En aquest lloc s'inaugurà simbòlicament la pavimentació del carrer Major.

A Isobol, el primer problema plantejat pel batlle Pere Oliu fou la necessitat de construir una casa de la Vila, ja que actualment no tenen.

Cal dir que el projecte contemple la creació d'un centre cultural. A l'hora de dinar, el president de la Diputació es va reunir amb representants dels hotels de Cerdanya i s'analitzaren els problemes del sector.

La visita va continuar a la tarda a Meranges, on el batlle Joan Trefi va demanar una subvenció per acabar d'arrencar l'església romànica, que ja porta sis anys tancada, i la reconstrucció de les antigues escoles.

Tot seguit es va traslladar a Llívia, on es va parlar del futur emplaçament de la "Històrica" farmàcia i del museu principal.

També tingué lloc una reunió a l'Ajuntament de Puigcerdà, amb l'Institut d'Estudis Ceretans, plantejant-se el tema de la distribució territorial.

Poc després tingué lloc la reunió amb l'Ajuntament de Puigcerdà, a la reunió l'alcalde accidental Juli Perez de Rosas, va plantejar els principals temes problemàtics. Cal destacar la neteja de la neu, així com la futura reconstrucció del poliesportiu.

Mes tard fou presentada al Casino Ceretà la guia professional sobre el Pirineu de Girona, amb la presència d'Arcadi Calsada, la presentació va anar a càrrec del diputat del Parlament de Catalunya, expert en turisme, en Jordi Martinez.

Un cop finalitzada la jornada oficial el president de la Diputació va tenir una reunió amb la militància del seu partit C.D.C.

L'endemà, el president de la Diputació va tenir una reunió amb tots els batlles de la comarca i els directius del aero-club de la Cerdanya donant així per finalitzada la seva estada entre nosaltres.

En el proper número de Rufaca, intentarem donar els resultats pràctics d'aquesta visita.

F.I.V.

ROCA JUNYENT A CERDANYA

Roca Junyent a Cerdanya: amb els militants

De la roda de premsa a la que Rufaca fou convocada per Convergència, amb motiu de la vinguda a Cerdanya de Miquel Roca Junyent, portantveu de la Minoria Catalana al Congrés de Madrid, n'hem extret el següent:

Rufaca: Abans dels fets del 23-F Minoria Catalana s'abstenia en la investidura de Calvo Sotelo. Després del 23, vota si i fa proposta d'una mena de govern d'unitat. Esquemàticament pot dir-nos en què es basava?

Roca Junyent: Mai hem proposat un govern d'unitat. El que si varem dir a rel dels sucesos del 23, que els partits polítics debien arribar a acords sobre els punts fonamentals de la política espanyola i posposar altres coses menys importants per a defensar la democràcia. ►

Roca Junyent a Llívia.

R.: Calvo Sotelo fa un govern monocolor d'UCD. Un dels productes d'aquest govern és l'intent de la llei d'armonització a la qual Minoria Catalana s'hi oposa. Què en pensa sobre aquesta llei?

R.J.: La responsabilitat de la Llei d'Armonització recau en tots els partits que la van votar. Creiem que és un pas molt greu i que marca l'inici del "frenzo" autonòmic, des d'una perspectiva d'intent d'invaïr el camp de l'Estatut. . .

R.: . . . si, es veu en allò de les Diputacions. . .

R.J.: . . . tot això es veu en les discussions sobre les Diputacions, nosaltres ho considerem una qüestió menor. . . les discrepàncies les resoldrà el Tribunal Constitucional i prou.

La Llei de Règim Local que intenta impedir la possibilitat que Catalunya tingui una Administració Local pròpia, amb competències pròpies. Que no ens envien diners, els traspassos estan relantits, es dona support oficial als autors del Manifiesto. . . etc.

R.: Minoria Catalana no té mala consciència per haver votat Calvo Sotelo veient-ne aquest resultat?

R.J.: No, cap mala consciència. Quan nosaltres votem una cosa ho fem per defensar els interessos de Catalunya, i quan s'ataquen els interessos sempre hi han partits disposats a substituir-nos.

R.: A partir d'aquí quines seran

les "relacions" amb UCD, i també quines "relacions" amb Centristes?

R.J.: Les relacions amb UCD i amb el PSOE seran d'una manera molt semblants, tots dos volen protagonitzar una mateixa política a Catalunya. Cal veure el que decidirà el PSUC i tot plegat ens aconsella seguir de prop els esdeveniments per a poder-ne treure conclusions.

La roda de premsa no va poder ser tot l'extensa que hauriem desitjat per a poder tractar a fons els problemes comarcals, per que quan aquests senyors es deixen veure per aquí a dalt els fan anar de bòlit.

Rufaca

Roca Junyent al poliesportiu.

C.D.C. INFORMA

El propassat dia 11 de maig, va visitar Cerdanya, el diputat i portantveu a Madrid del nostre partit, en Miquel Roca i Junyent.

La raó d'aquesta visita es deguda al interès nostre de que els diputats que representen els nostres interessos davant l'Administració, coneixin sobre el propi terreny i per la veu cerdana la nostra problemàtica.

El programa de la seva visita fou aquest:

– Arribada i salutació al consistori de Puigcerdà, juntament amb el delegat local i comarcal del partit. En aquesta reunió, els regidors de la Vila varen comunicar-li verbalment alguns problemes de la capital cerdana.

– Reunió amb batlles, regidors i entitats socials de la comarca, des de Martinet fins a Llívia, per tal d'explicar

la problemàtica particular de cada poble i global de la comarca.

– Reunió amb els mitjans locals de comunicació i corresponsals de premsa (Radio Olot, Rufaca, Avui, Correo Catalán).

– Visita a l'Ajuntament de Llívia, per tal d'interessar-se per problemes de comunicacions, de serveis, etc. de la Vila.

– Dinar amb militància, amb col·loqui. El dinar fou molt lleuger "pa amb tomàquet" per els mal pensats.

– Visita al poliesportiu, tractant problemes tan del gel, com de la resta del mateix, amb gent de la directiva.

– Xarrada amb militància i simpatitzants a Bellver de Cerdanya, sobre el moment polític actual.

I així va concloure una densa visita de, tal com ell diu sovint: "un recader de papers", esperem que els recados encomanats arribin a bon port, tal i com nosaltres desitjem pel bé dels cerdans i Cerdanya.

El comité comarcal de C.D.C.

PLENO DE. . . ¿PACTOS?

Sala	x					x	x	3
Orri		x	x	x		x	x	7
Armengol		x	x	x		x	x	8
Baños								0
Pons	x	x						3
Brunet								0
Forcada	x	x				x	x	4
Elias	x	x					x	3
Capdevila	x							1
Oliu							x	1
López		x	x	x	x	x	x	8
Bravo							x	1
Comas		x	x	x	x	x	x	7

Con la ausencia del Alcalde Sr. J. Turiera y con el protocolo de costumbre se inició el Pleno del mes de mayo bajo el siguiente orden del día:

1. Aprobación si procede del Presupuesto Municipal
 2. Renovación Junta Hospital
 3. Adquisición máquina barrer
 4. Casa en ruinas calle Mayor
 5. Contratación Arquitecto y Aparejador
 6. Contratación Policía Municipal
- Informe de las Comisiones
Ruegos y preguntas

1. El secretario expone al Pleno el presupuesto previsto para 1981 cuyo extracto transcribimos a continuación.

INGRESOS	
Denominación	Ptas.
1 Impuestos directos	15.930.000
2 Impuestos indirectos	4.145.000
3 Tasas y otros ingresos	18.991.239
4 Transferencias corrientes	19.700.000
5 Ingresos patrimoniales	2.233.761
TOTAL INGRESOS	60.000.000
GASTOS	
1 Remuneraciones del personal	31.210.000
2 Compra de bienes corrientes	23.599.000
3 Intereses	3.000.000
4 Transferencias corrientes	941.000
B. OPERACIONES DE CAPITAL	
6 Inversiones reales	—
7 Transferencias de capital	—
8 Variación de activos	—
9 Variación de pasivos	1.250.000
TOTAL GASTOS	60.000.000

Una vez leído, el Sr. Fullana pregunta por qué no se ha incluido dentro de este presupuesto una partida destinada a actividades culturales a lo que contesta el Sr. Pérez de Rozas que ésta queda dentro de lo presupuestado en el capítulo de enseñanza.

En lo referente a "La Llar dels Avis" —punto por el que se interesa el Sr. Bosom—, esta previsión no se puede hacer ahora pero en su momento se hará un presupuesto extraordinario.

Queda aprobado este apartado y se da paso al siguiente punto.

2. Se procede en votación secreta en la que cada concejal debía dar su voto a 4 personas de las 13 presentadas. Al hacer el recuento de las papeletas apareció una en la que únicamente constaban dos votos. Se discute si debe aceptarse o no, y para llegar a un acuerdo se procede a una nueva votación en la que se decide dar por válida dicha papeleta y en consecuencia la votación. El resultado fue el siguiente:

Salen elegidos pues, los siguientes Señores: F. Armengol (8 votos), E. López (8 votos), E. Orri (7 votos), y G. Comas (7 votos).

Observando las agrupaciones de votos resulta inevitable pensar que el asunto ya estaba pactado entre los diferentes grupos. Este pacto parece ser que también se había hecho para la elección de Arquitecto y Aparejador Municipal, aunque como se puede observar más adelante al ver el resultado del escrutinio, las cuentas no cuadran, ¿se rompieron los pactos?

3. El Sr. Pérez de Rozas hace exposición sobre una oferta recibida para la adquisición de una máquina para barrer las calles. De esta máquina se había hecho con anterioridad una demostración al Ayuntamiento y parece ser que su eficacia es muy satisfactoria. El precio es de 1.475.000 pesetas con un 4 por 100 de descuento si se paga al contado, aunque hay otras posibilidades de financiación de hasta cinco años.

La misma empresa ha ofrecido también unos contenedores para vaciar la máquina los cuales evitan la pérdida de tiempo que supone ir a un lugar alejado a vaciarla cada vez que esté llena.

El Sr. Sapé reseña el problema que suponen los coches estacionados para el trabajo de la barredora. Sobre este particular se aclara que habrá que evitar que se aparque en lugares prohibidos al tiempo que periódica y rotativamente se cerrarán zonas de estacionamiento al objeto de efectuar mejor las operaciones de limpieza.

Se aprueba la adquisición de la máquina y se fija su pago en una financiación a dos años.

4. Ante un escrito recibido en el Ayuntamiento, y leído en el Pleno, en el que el dueño de la casa sita en c/. Mayor, 6, solicita sea declarada en estado de ruinas, el Consistorio mandó efectuar un informe al Arquitecto Municipal sobre el estado real de dicho inmueble. A la vista de este informe, que advierte del mal estado del edificio, y recomienda que un técnico realice visitas periódicas, pero no lo considera ruinoso, el Ayuntamiento no admite la solicitud.

El Sr. Bosom interviene y dice que el mal estado es debido a que no se han efectuado las reparaciones necesarias para que pueda conservarse y que el hecho de no reparar un tejado (por ejemplo), es una forma de defraudar la ley: "No se arregla, en consecuencia se cae. Lo que tiene que hacer el Ayuntamiento es mandar que se efectuen las reparaciones que hagan falta. Que el Arquitecto informe y que el Ayuntamiento mande hacer".

El Sr. Peitx añade que hay que evitar cualquier posible peligro pidiendo al técnico que realice revisiones periódicas.

Se concluye con la decisión de pedir un informe exhaustivo al Arquitecto y de acuerdo con éste confrontar a las dos partes para llegar a un acuerdo.

5. Se presentaron 12 solicitudes para ocupar el cargo de Arquitecto Municipal. El Sr. Bosom dió lectura a un informe de la Comisión de Gobernación en el que eliminan algunas solicitudes y recomiendan la contratación de los Sres. Guillumet como Arquitecto y Comangés de Aparejador. Los Sres. Morer y Fullana dicen no estar conformes, como miembros de dicha comisión, con la eliminación de nadie ya que eso no se había acordado. El Sr. Fullana llegó a acusar al Sr. Bosom de manipular.

Por su parte el Sr. Vidal piensa sería conveniente consultar a los constructores por ser ellos los más directamente implicados. A esto el Sr. Pérez de Rozas le responde que como representantes del pueblo, el Ayuntamiento está suficientemente cualificado para tomar este tipo de decisiones al tiempo que sería poco operativo pedir todas las opiniones ante cualquier decisión.

El Sr. Peitx se inclina también por el Arquitecto Guillumet considerando que tiene un curriculum brillante y que al no ser de Puigcerdá puede ser más neutral que el Sr. Domenjó, por encontrarse este último más ligado a la empresa de aquí.

En apoyo al Sr. Domenjó alegaron los Sres. Rapé y Ravetllat que al ser de aquí, se puede tener siempre más "a mano" y que conoce la situación y problemas del pueblo.

Tras diferentes intervenciones en favor de uno y otro, el Sr. Bosom solicita sean leídos antes de la vota-

ción los curriculums de los dos concursantes en cuestión a lo que los Sres. Salinas y Peñarroja se oponen si no se leen al mismo tiempo todos los demás.

No se leyó ninguno y se procedió a la votación (también secreta) previa advertencia del Alcalde de que cada concejal tendría un solo voto a otorgar a cualquiera de los 12 arquitectos presentados.

El resultado de la votación fue el siguiente:

GUILLUMET	6 votos
DOMENJO	4 votos
BASTENCION	2 votos

Para ocupar la plaza de Aparejador se presentaron 5 solicitudes. De éstas, una se presentaba sin curriculum por lo que quedó excluida. El resto pasaron a votación con el siguiente resultado:

ISERN	6 votos
COMANGES	5 votos
ABSTENCION	1 voto

6. Se informa de las pruebas a que han sido sometidos los aspirantes a las cuatro plazas de Policía Municipal y los que tras las mismas parecen ser los más indicados para ocuparlas. Estos han sido:

Francisco TABOADA, Isaac CAMARERO, Fernando FERNANDEZ, e Isidro MUÑOZ.

Queda pendiente un cursillo de capacitación, que realizarán próximamente, no obstante entrarán en servicio de inmediato. Por el momento estos guardias irán armados con una porra únicamente, aunque el Ayuntamiento está facultado para autorizar a que lleven otras en el momento que se estime conveniente.

Acordado este punto, se pasa al apartado de infor-

LLET D'ALTA MUNTANYA ESTERILITZADA

LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG

CERDANYA - PUIGCERDÀ

mes de las comisiones.

Cabe señalar entre lo tratado, la propuesta del Sr. Vidal de aumentar la plantilla de la Brigada de Obras del Ayuntamiento a 20 hombres. Los comentarios al respecto estaban unificados sobre el buen funcionamiento de esta sección, y se decide aceptar dicha propuesta cuidando no obstante de reducir al máximo las horas extraordinarias.

Se habló también de la necesidad de agilizar los trámites para la construcción del matadero Municipal, pues en el mes de Junio finaliza el plazo para la presentación de la documentación.

Sobre la contratación del Cirujano del Hospital, al-

gunos miembros del Pleno apoyaron con toda suerte de explicaciones la entrada del Sr. Trujillo. Intervino el Sr. Peitx haciendo notar que para concursar a esta plaza se había registrado en el Ayuntamiento únicamente la entrada de una solicitud, a la cual no se había hecho mención. Todas las demás que pudieran haber no habían seguido el conducto que correspondía.

Se acuerda convocar un Pleno Extraordinario en el que se decida dicha contratación.

Se trataron algunos otros temas sin decidir nada al respecto, y ya, cuando eran casi las 12 de la noche, y había marchado la mayor parte del público asistente, se dió por finalizado el acto.

LA CAIXA DE CATALUNYA PRESENTA EL LLIBRE «LA CERDANYA: RECURSOS ECONÒMICS I

D'esquerra a dreta els Srs. Cebrián, delegat de Puigcerdà de la C.E.C.. Pérez de Rozas, alcalde actual de Puigcerdà. Bagó, director de Turisme. Sanuy, Conseller de Comerç i Turisme. Bilbao, Director General de la C.E.C. Torrent, del Centre d'Estudis Ceretans. Mateu, Coordinador del llibre.

Dijous, 14 de maig, coincidint amb la inauguració de la sucursal de la Caixa d'Estalvis de Catalunya a Puigcerdà va ser presentat el llibre: "La Cerdanya: recursos econòmics i activitat productiva" publicat per l'esmentada Caixa i dintre la col.lecció Catalunya Comarcal.

La roda de premsa convocada per una hora abans de l'acte amb la presència dels senyors Francesc Sanuy, Conseller de Comerç i Turisme, i Bagó, Director General de Turisme, no va poguer-se dur a terme amb la dedicació que hauria calgut, doncs els convidats arribaren molt justos de temps i per tant hem de limitar-nos pràcticament al què es va dir en l'acte.

El Director General de la Caixa de Catalunya Sr. Joan Bilbao, obrí l'acte presentant el llibre de Cerdanya el cinqué de la col.lecció, i explicant entre altres coses, que mitjançant el llibre es cerquen formules per aprofitar de la millor manera possible els reptes que se li plantegen a la Cerdanya en el seu futur immediat.

A continuació el Conseller Sr. Sanuy feu una breu exposició de les línies mestres de la política turística del seu departament, significat tot el treball de cara al turisme de muntanya: l'intent d'apropar els turistes de la costa, per tal de fer conèixer la resta del país, intent

plasmats en tots els contactes i exposicions fets arreu d'Europa. Tot seguit el Sr. Bagó concretà alguns punts més directament relacionats amb la seva competència.

Rufaca

N. de la R.: En el moment de tancar aquesta edició, en Josep M. Pons Visa no ens ha fet arribar encara el comentari sobre la presentació del llibre a Bellver, per Jordi Carbonell.

JARDÍ D'INFANTS

PUIG PEDRÓS

Confii'ns els seus infants fins els quatre anys, i per la temporada d'estiu, fins els set anys. Estaran en un jardí amb sol i aire tot el dia.

C/ Puig Pedrós, 3, baixos
PUIGCERDÀ

Tel. 88 11 65

Des de fa 79 anys
apliquem el mutualisme autogestionari.

AGRUPACIÓ MÚTUA

Si coneixeu algun soci, pregunteu-li què en pensa.
Si coneixeu algú que ja ha fet tard i se'n plany,
pregunteu-li per què hauria volgut ser-ne.

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys, podeu
formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informe-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 215.000
socis o sòcies que formen l'Agrupació Mútua i us en parlarà.

Si voleu, telefoneu al 318 18 00 - 318 40 50 de Barcelona
o visiteu l'estatge social a la Granvia, 621 de 8 a 14 hores.

perquè ja ha complert els 40 anys

LA PAGESIA DAVANT LA NOVA LLEI D'ARRENDAMENTS

La nova Llei d'Arrendaments de 31 de desembre passat, núm. 83/80, publicada en el *Bulletí Oficial de l'Estat* número 26, del 30 de gener d'enguany, representa un important primer pas dins les noves concepcions de protecció de l'Agricultura i la Ramaderia. Malgrat mancar encara les disposicions de desenvolupament a dictar per la Generalitat, així com la jurisprudència interpretativa dels Tribunals, tanmateix com les lleis específiques i per tant de preferent aplicació a les nostres contrades, especialment la Llei d'Agricultura de Muntanya, amb aquesta normativa s'accentua la protecció als cultivadors de la terra i als professionals de l'Agricultura, siguin arrendataris o propietaris, els quals gaudiran de tracte privilegiat sobre els que no tinguin com ocupació principal l'activitat agrícola i ramadera.

La llei estableix que la professionalitat ve donada per la dedicació preferent a activitats agràries i l'ocupació de manera efectiva i directa de l'explotació, i que el cultivador personal es aquell que porta l'explotació per si mateix o amb l'ajut de familiars que conviuen amb ell, sense utilitzar asalariats més que circumstancialment, per exigències estacionals de l'explotació agrària, i que *perdrà* aquesta condició si en utilitza més de dos, excepte en cas de malaltia o altres situacions especials. També s'inclouen els sindicats agrícoles i les cooperatives, etc. i queden exclosos els propietaris de terres que no les cultiven i els titulars de les explotacions que no hi treballen directament sinó mitjançant personal assalariat.

Els arrendaments, fins ara de sis anys, amb una pròrroga potestativa pel arrendatari i obligatòria pel arrendador si el primer exercitava un any avans d'acabar-se el primer plaç (cosa que no feia quasi ningú) de forma expressa i fehacient (per mitjà judicial o notarial), d'una durada de sis anys més, d'ara en endavant tindran una durada inicial de sis anys (mínim legal) però prorrogables automàticament (sense haver de fer res) per sis anys més i, a continuació, de tres en

tres, fins a totalitzar-ne vint-i-un entre tot, menys en els casos en que el propietari exerciti el dret de denegació de pròrroga per tal de destinar les terres fins aleshores arrendades al cultiu personal de sis anys com a mínim, a l'acabament de cadescuna de dites pròrrogues. Acabat el plaç de 21 anys, cal fer contracte nou o marxar a un altre masade.

S'estableixen així mateix uns contractes especials per períodes superiors a dotze anys per plantacions de vinyes i arbres fruiters (no forestals) i uns contractes de llarga durada amb un mínim de divuit anys, sense cap pròrroga posterior. Contràriament podran concertar-se contractes de curt abast per la recollecció de collites o feines agrícoles clarament individualitzades, de temporada inferior a l'anyada, especialment pels aprofitaments secundaris i les terres destinades a l'estabulació del bestiar.

Els pagesos podran invetariar els cultius a que estaven destinades les terres dins els dos primers mesos d'haver-les llogat i posteriorment podran canviar el destí de les mateixes amb l'única limitació de tenir que tornar-les als cultius inicials al deixar la finca.

Només podran arrendar els propietaris majors d'edat, i amb restriccions en vers la durada els tutors, usufructuaris i altres que no tinguin la capacitat plena per vendre. Només podrà ésser arrendatari el cultivador personal i el professional de l'Agricultura, si no ultrapassa els límits legals (50 Ha. de regadiu, principalment, pel que fa a la nostra comarca).

S'estableixen uns contractes típus per comarca, el contingut dels quals serà fixat per l'Administració, que seran obligatoris si les parts els requereixen, poguent afegir-los-hi els pactes complementaris que es vulgui. Els contractes podran incloure clausules de revisió de renta prenguent per base els preus anyals apercebuts per l'agricultor pels productes principals obtinguts a la finca segons els índex aprovats pel Ministeri, i en casos en que no existeixi clausula al con-

tracte podrà demanar-se del Jutge la seva aprovació. S'atribueixen determinades competències a l'IRYDA i s'institucionalitzen les Junes Arbitrals, que's constituïran per comarques dins les Cambres Agràries i constaran de President, Secretari i tres Vocals pels arrendataris i tres pels propietaris (que siguin professionals de l'Agricultura, naturalment) amb intervenció important sobre les qüestions principals que poden derivar-se dels arrendaments i les quals resolucions tindran caràcter executiu amb excepció dels casos en que siguin impugnades judicialment per la part que no resti conforme amb elles.

A més del procediment en via administrativa (IRYDA, Junes Arbitrals) es regula lo referent a despeses i millores, despeses necessàries, subarrendament, cessió i subrogació, formes d'accés a la propietat, regim de parcel·la, adquisició forçosa i expropiació, retractes, successió de l'arrendatari, etc., així com altres qüestions menys transcendents com pot ésser modificacions de les rentes per causa d'incendis o per obres, eliminació temporal de tancats de separació dins una mateixa unitat de cultiu i altres.

Es important, finalment, el regim transitori, ja que fixa la duració dels contractes existents avans de l'aparició i vigència de la nova Llei, amb la prohibició de pròrroga als que no siguin professionals de l'Agricultura o cultivadors personals, malgrat vulgui el propietari.

La substancial variació de la normativa vigent sobre la llei que deroga pot fer que, fins que tothom estigui ben assabentat de les normes d'aplicació i els procediments actuals hi hagin algunes sorpreses personals. Per tant és aconsellable que tant els propietaris com els arrendataris s'atanyin a informar-se de tot el que la referència als seus interessos concrets. Creguem però que, amb independència de les sorpreses esmentades, d'interès individual, la Pagesia comença a estar d'enhorabona, del que ens en congratulem sincerament.

G.A.P.

Grup de Cerdanya

FRANCESC SAPÉ, RESPONSABLE DE L'AIGUA

Sr. F. Sapé

Tot bon periodista té que complir la promesa feta de dir sempre la veritat i no més que la veritat, i els de RUFACA com que en això som molt seriosos, ho complim al peu de la lletra. A vegades la veritat no és massa maca, i també s'ha de dir, però avui senyors, a l'Ajuntament, a títol honorífic li ha tocat una medalla. Només una, això sí! Però vaja tot és començar... i pensem, que per allò de l'esperit deportista els companys del consistori estaran contents de veure que un d'ells ha donat una bona alegria al poble. Apa, per a que després vagin dient que només critiquem i que els de l'Ajuntament els tenim el dit a l'ull.

Pel ple ens enterem que s'ha aprovat un projecte. Anem a veure al regidor Francesc Sapé, encarregat d'aigües que és qui ens ho pot explicar tot i tal com ha anat. Vegeu doncs:

Rufaca.— Com troba el problema de l'aigua a l'arribar a l'Ajuntament? Instal·lacions, condicions sanitàries de l'aigua, etc. etc.

Sapé.— Bé, d'aigua n'hi havia prou, però el problema és que l'aigua no era potable al cent per cent. En quan a les instal·lacions del poble poden funcionar, en canvi les de captació d'aigua de muntanya estan en un estat llastimós, es tenen que renovar. Són instal·lacions fetes trenta o quaranta anys enradera, i que fins ara s'han anat aguantant amb parxes, sempre sobre la marxa, però mai s'havia treballat un projecte a fons. Cal afegir-hi també que les aigües rodades, és a dir, aigües de muntanya, són aigües bones que cal aprofitar, car no ocasionen altres despeses pel municipi que les pròpies de captació. Per altra banda però, hi ha el pou amb captació a la vora del riu Querol. El pou sí que comporta unes despeses, doncs es necessita uns motors de capa-

citat bastant important per a fer pujar l'aigua.

R.— Quines passes s'han fet fins ara?

S.— Tal com estava tot calia començar des del principi: demanar a Sanitat de Girona de fer una anàlisi de l'aigua, doncs sense això no hi havia base pel projecte. Un cop feta l'anàlisi, amb l'alcalde i un metge de Sanitat, anem a la Diputació que davant la importància del nostre problema s'en fa càrrec posant sempre molt interès en l'assumpte. De la Diputació tenim que passar al Govern Civil: hi aquí una vegada més... vinga papers, informes, etc... Vaja els tràmits que cal seguir en aquests casos. Governació va respondre molt bé, és a dir que va comprendre la importància del problema de l'aigua de Puigcerdà, i va convocar una altra reunió amb el Conseller de Sanitat de la Generalitat, representants d'Hydrogràfiques de l'Ebre, el Cap de Sanitat de Girona, i membres de la Comissió de Puigcerdà. A partir d'aquí cada cop ho veiem més a prop; tenim la seguretat de que les passes que anavem fent, eren encertades, doncs en aquesta darrera reunió s'ens demanà un projecte de captació d'aigües. I en aquests casos, quan la roda està en marxa... s'ha d'anar empenyent... Per tant es va començar a treballar en el projecte tot seguit. El tècnic municipal de Puigcerdà se'n cuida i un cop fet el projecte anem a Zaragoza. Ens diuen que no el poden acceptar oficialment, doncs aquests projectes tenen que ser fets i signats per un enginyer de Ports, Canals i Camins. Però com que portavem tot un senyor dossier treballat i cuidat al detall, des de totes les possibles fonts de captació d'aigua, renovació de tuberies, i ampliació de secció, preveient una autonomia de serveis per a 25 anys; la instal·lació d'un sistema de filtratge electrofísic, que es considera un dels millors sistemes que actualment hi ha en purificació d'aigües, doncs el limina fins i tot el microbi de l'hepatitis, cosa que el clor no fa, fins a plànols topogràfics, fotografies aèries, anàlisis, que gràcies a la Conselleria de Sanitat de la Generalitat varen ser part importantíssima i imprescindible de la documentació. La qualitat del projecte va fer que el Jefe de Sanitat d'Hydrogràfiques de l'Ebre se'l quedés assegurant-nos que en principi ell se'n feia càrrec de confeccionar el projecte oficial a compte i càrrec de la Confederació d'Hydrogràfiques. Això va ser una gran alegria i a més pensant que un projecte d'aquesta envergadura podia valdre uns dos milions.

Per si algun lector no enten el perquè tot això de l'aigua va per Zaragoza, explicarem el que en sabem per si pot aclarir un xic la cosa: Espanya pel que fa referència a les aigües, està repartida segons els rius. En això no hi compte per a res ni la regió ni les províncies, la dependència ve lligada pel curs de les aigües, és a dir que tots els nostres rius, riuets i rierols de Cerdanya donen les aigües al Segre, i aquest afluent al seu riu principal l'Ebre. Una explicació més amplia no la tenim, doncs només sabem allò de que l'Ebre i Zaragoza sempre van junts... però el perquè té que ser precisament Zaragoza potser caldria demanar-ho a Madrid que és on realment saben aquestes coses.

Abans d'encetar una altra pregunta, el Sr. Sapé, que ha omplert la taula del seu despatx de papers i més papers, testimonis de dos anys de constant dedicació a l'assumpte de l'aigua, ens va explicant, amb una marcada satisfacció com han marxat les coses. No ha sigut gens fàcil ens diu, allò d'anar a trucar a totes les portes, tornar-hi, insistir, i tornar-hi a fer les anàlisis, que veient-ne després els resultats n'eren part imprescindible de la documentació. Pel que veiem, ha estat allò d'anar fent el corcò arreu del món. Trucar a l'un i a l'altre que pujessin per anar a veure les instal·lacions des de la muntanya fins al poble. En fi, diu ell, que han pujat més de quatre vegades, però que la decisiva ha estat el desembre del 80 quan se'ls va demanar de venir per a prendre les darreres dades: dos topògrafs, dos enginyers i un ajudant d'aquí varen fer el darrer informe necessari per acabar d'empenyer. En Sapé ens diu també que està molt content dels d'Hydrogràfiques, que s'han portat estupendament amb molt bona voluntat sempre per a fer el que ha calgut, i afegeix que per a la darrera gran empenta, s'ha hagut d'anar a buscar aquells qui des de dalt poden empènyer fort.

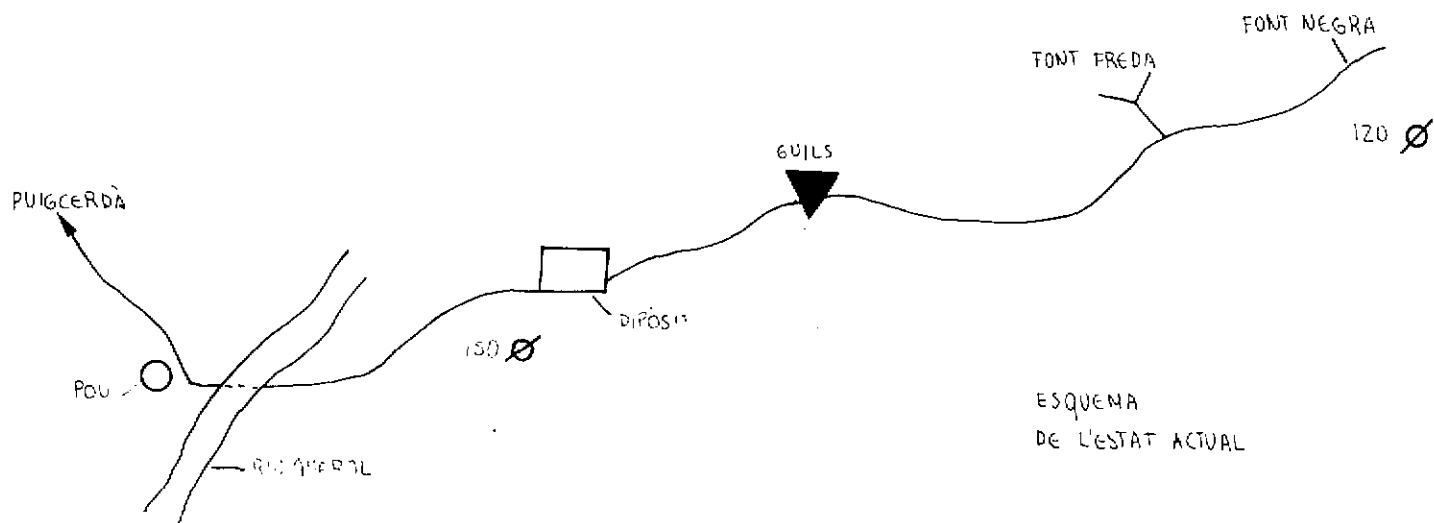
Un de tants papers (adjuntem fotocòpia) és la confirmació de l'autorització de redacció del projecte d'ampliació de l'abastament d'aigües per Puigcerdà. Si senyors, a nosaltres també ens ha fet certa gràcia llegir tot això, però es veu que quan l'Ajuntament rep una notificació d'aquestes... ja ho pot celebrar! doncs vol dir llum verda. Això és el que pensàvem. La feina de formigueta feta durant

dos anys arriba fins aquí i és quan a partir d'ara l'Ajuntament té les possibilitats reals per a tirar-ho endavant. Això vol dir que ja es nostre, diu ell tot content, però el que confirma també és que això no vol pas dir que d'aquí a tres mesos tindrem totes les instal·lacions noves.

és qui dona més facilitat pel que fa a l'amortització de l'emprèstit. Evidentment s'ha de fer per fases. Jo gosaria dir que bàsicament en dues: una la millora de les captacions i l'altra tot el procés de filtratge. La tuberia és avui totalment insuficient, data de l'any 36 i de material precari. A la Font

tratge electrofísic que es posarà, l'aigua serà potable al cent per cent.

Entre mig ens ensenya un document signat per una persona que dona una col·laboració molt estimable, ens diu ell, autoritzant al municipi de Puigcerdà servir-

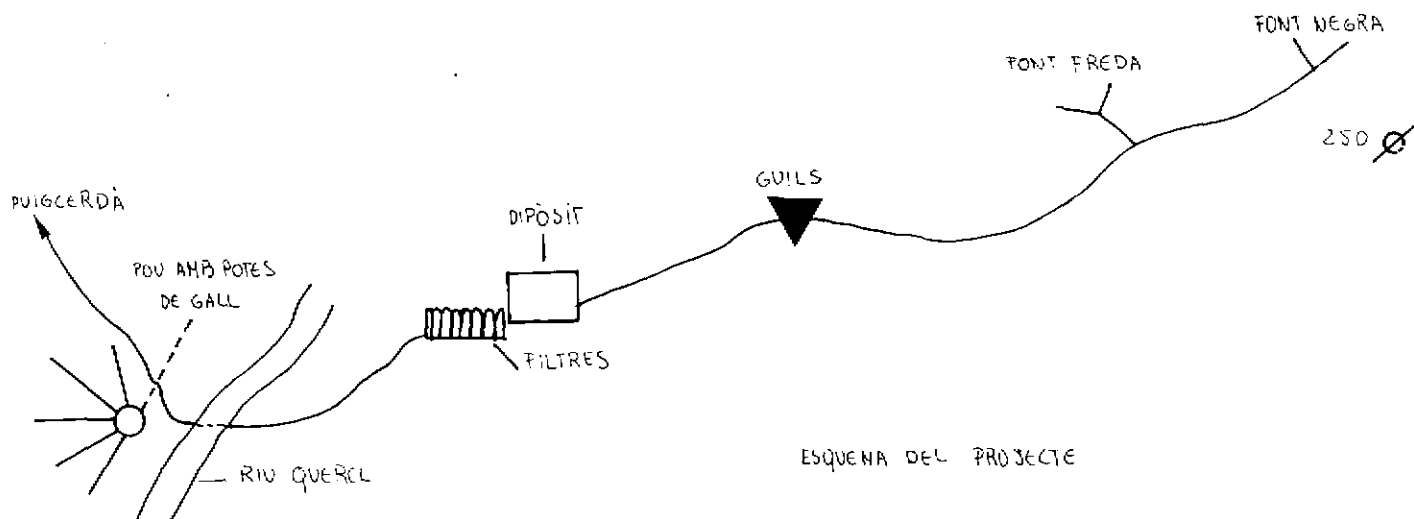
R. Várem sentir en el ple que es parlava de milions, 70, 80? Aquest projecte com el pensa finançar l'Ajuntament de Puigcerdà? Es farà per fases?

S.— Sí, quan en parlàvem l'any passat eren uns 70 milions, però ara cal comptar amb uns 82 milions, doncs tot el referent al sistema de filtratge, bombes pel pou...

Negra les tuberies són de 120 mm. Ø (de secció) i la futura serà de 250 mm. Ø, amb l'ampliació necessària fins l'entrada de Puigcerdà. L'aigua de la muntanya és insuficient, ens hem de refiar dels pous, ara n'hi ha un i es continuarà amb aquest però està previst buscar aigua fent unes potes de gall dintre el pou, no cap al riu, sinó cap a fora

se d'un seu prat per a possibles captacions d'aigua.

R.— Actualment és perd aigua, oi? La solució, els comptadors? Potser la gent pensi que després del projecte l'aigua resulti més cara, Vd. creu que el que es paga ara és car, o barat, en relació a altres llocs?

entre altres coses, s'ha pujat un disbarat. Per les subvencions segons m'han dit en podem treure d'un cinquanta a un setanta-cinc per cent i per a la resta, el municipi no té altra sortida que la d'anar a traure al Banc de Crèdit Local que de totes maneres

del riu (veure esquema), les potes de gall de perforació horitzontal bastant llargues de 15 metres a 50. El pou no agafa l'aigua del Querol directament sinó que són aigües filtrades. L'aigua del pou passa al dipòsit i d'aquí al filtratge. Amb el sistema de fil-

S.— Cal aclarir d'entrada que la gent està una mica confosa amb això dels comptadors. Tenir comptador sense boia no soluciona res. Els comptadors són només per administrar l'aigua, però les boies per a no desperdiciar-la. Ara pensem fer una revisió

de dipòsits, cal que tothom tingui boies al dipòsit i així estalviarem molts mils de litres d'aigua que s'estan perdent per Puigcerdà. Cara? No, l'aigua no sortirà cara, surt més car donar uns serveis d'aigua a una població tal com està actualment, cal tenir en compte que un cop arreglat aprofitarem aigües de muntanya que ara es perden i que representarà un estalvi d'energia.

Ens adonem que tot discret parla en plural, però sabem i ens consta que en aquest cas de l'aigua s'ho ha fet tot solet.

Potser degut al seu ofici ha vist més d'aprop la necessitat de solucionar el problema etern de l'aigua a Puigcerdà, però això no disculpa els anteriors ajuntaments el no haver-ho fet. Doncs qui està en el consistori és perquè s'hi ha presentat i en conseqüència hi té que treballar. Sense volguer entrar en les altres responsabilitats que pugui tenir dins l'Ajuntament, ell ha complert amb la seva obligació assumida pel sol fet d'acceptar la responsabilitat en l'aigua. Voldriem avisar a aquells qui

estan acostumats a traduir-ho tot en valors materials, que si alabem públicament els resultats d'una constant dedicació d'una persona durant dos anys, no és perquè en Sapé regali pisos, avionetes, iates, etc., etc., als de RUFACA, sinó perquè s'ho mereix i la nostra obligació és dir-ho. Potser és que fins ara no hi ha hagut gaire ocasions de poguer reconèixer un treball seriós amb resultats profitosos per al poble.

A veure si algú s'anima. . .!!

Rufaca

MINISTERIO DE OBRAS PUBLICAS Y URBANISMO

DIRECCION GENERAL DE OBRAS HIDRAULICAS

Paseo de la Castellana - Nuevos Ministerios

C.I. = 529 17002 E

SERVICIO 128H-32.000

770

115650 *01.ABR.1981

Q5017001H

Madrid 3, a 28 de MARZO de 1970

S/R.: N/R.: R-3122/80 C-62496

DESTINATARIO:

Ilmo. Sr. Ingeniero Director de la Confederación Hidrográfica del Ebro. Q5017001H.

CLAVE: 02.317-008/2111

ASUNTO: Terminación de redacción del proyecto de ampliación del abastecimiento de PUIGCERDÀ (Gerona).

Esta Dirección General, con esta fecha ha resuelto:

- Autorizar la redacción del Proyecto de ampliación del abastecimiento de Puigcerdà (Gerona) ó su confrontación si fuese presentada para su aprobación, teniendo en cuenta en su denominación las normas dadas en la circular 4/75 de 12-12-75.

Lo que de Orden del Ilmo. Sr. Director General, comunico a V.I. para su conocimiento y efectos.

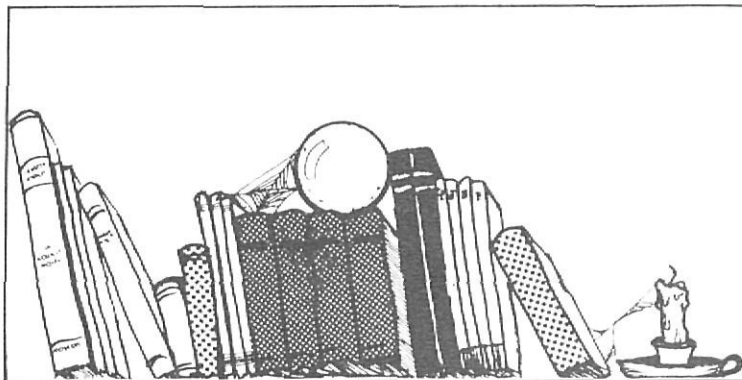
EL JEFE DE LA SECCION

[Handwritten signature]

Stamp: CONFEDERACION HIDROGRAFICA DEL EBRO - 6 ABR. 1981

Stamp: 41622

Stamp: 18 10 10

LA BARONIA DE SALTEGUEL

VIII

PUBLICACIO DE LES ORDINACIONS: A so de trompeta i amb viva i clara veu, ben sovint –almenys un cop a l'any– es feien pregonar les ordinacions pertinents, en diferents indrets de Saltèguel; per exemple: Al Serrat i Bac del Serrat del Capità (on un any comminaven amb la pena de 50 lliures –unes 400 pessetes– a tot aquell qui gosés amuntegar llenya per fer carbó en dits llocs); al Pla de les Forques, a la Creueta i dessota la parròquia dels Solans (on el febrer de 1756 tot infractor pagaria la crescuda multa de 200 lliures –1.600 pessetes); al Coll del Mercer, a la Creu de Maian i al Bac de Maians, a la Coma, a Pedra Seca, al Torrent Cremat, a Malmiu, a Comes Fosques, al Clot dels Colomassos, a “Prets” (parets) Velles, al Pedró (o fita) del Ginebrà (vers el cantó del Porxo), al Bac del Ginebrà o Ginestà; al dessota el camí que va al Porxo, al dessota el camí de la pujada del Pomer, al camí de la pujada del MIG, a l'Abatà Negre, al pujant de la Serra o camí de la Serra que puja al Pavorde –als confins de Queixans, a les dues fites prop la miranda que baixa a Queixans, a un indret de Saltèguel prop d'un corral fet pels de Vilallobent, a la Solana d'Ovella, i a les QUATRE AIGUES, que és la divisió dels quatre termes, (que suposo devien ser els de Puigcerdà, Queixans, Urtx o Palau i Vilallobent).

Una descripció de Saltèguel, de principis del segle XVIII diu que aquell terme comprenia en conjunt uns 200 jornals, és a dir, 100 de bosc i els 100 restants, entre pastures i matossars, termenejant amb la muntanya de Palau, amb la muntanya de Pavorde i amb la muntanya de Queixans i amb la muntanya i Solana de Miquel Pasqual. El valor total dels boscos i muntanya de Saltèguel es calculava en 800 dobles i el seu arrendament redituava, en aquella ocasió, unes 40 dobles l'any. Dit arrendament es feia a l'encant públic i l'arbitament de les pastures es concedia al més donant; i començava el primer de maig fins al mateix dia del maig següent.

Altres anys, si semblava que en donaven poc –com el 1521 i 22 que només n'oferien uns 40 u 45 pacífics– es mirava si algú en donava més, altrament, preu per preu, s'ho quedaven els cabaners o barricaires de Saltèguel. L'any 1573, en donaven 90 ducats i el 1582, cent ducats, valor que encara semblava poc; l'any 1621 n'oferien 280 lliures; tanmateix esperaven que potser un altre arribaria fins a les 320 lliures. El Comú necessitava diners per pagar alguns deutes.

L'arrendatari dels pasturatges de Saltèguel (i també el del Carlit) podia cobrar una taxa per tot el bestiar que hi anés a péixer: Així, l'any 1553, era: pel bestiar dels habitants de la Vila, i per cada cap de bestiar: dotze diners pel cavallí, nou pel cavum, deu pels moltons i ovelles, i malla (mig diner) per cada xai o anuell; en canvi, pel bestiar foraster, podia cobrarlos tot el que bonament pogués, i a més a més, sempre tenia la tercera part de

les multes d'aquells que hi anessin sense permís: és a dir, sense pagar. Aquesta infracció era penada, l'any 1485, amb dues lliures i el 1538 amb deu lliures (unes 80 pessetes).

RECONEXER I POSAR FITES A SALTEGUEL: Una de les preocupacions més serioses dels còsols de Puigcerdà era vetllar perquè es mantinguessin en llurs corresponents llocs les FITES o pedrons del terme de Saltèguel, per tal d'evitar qualsevol intrusió. Per exemple, el juny de 1486, els còsols amb alguns prohoms i amb gent jove anaren a termenejar de nou, posant-hi fites “pedrons” i forques, ja que per causa de la guerra feia temps que no s'hi havia pogut anar; el 1524, degut a unes intromissions, hi anaren amb prohoms vells i joves, portant-se'n plànols i escriptures, posaren fites entre els termes de la Vila i els d'Urtx i Queixans, mirant bé les confrontacions d'uns i d'altres. El 1536 i 1554 hi anaren a reposar en llur respectiu lloc algunes fites que algú havia remogut o canviat de lloc. L'abril de 1569 s'anà a reconèixer els pastius que termenejen amb Queixans, Talltorta, d'en Prat i Pavorde d'Aja. El 1574, com que hi havia poca gent –només els més vells– que coneguessin els termes de Saltèguel, s'hi va pujar a revisar i posar noves fites, les que no s'acabaren de fixar fins l'any 1576, degut a certa oposició que hi feren els de Queixans i d'Aja sobre el terme “Pla de l'Home mort”. El 1586 tornen reconèixer les fites, per tal com algunes se n'apropiaven d'algún tros.

L'any 1641, amb motiu d'un home mort, trobat al “Torrent de la Basseta” que és prop del camí que va de Puigcerdà al Coll de Maians, passat el Coll del Mercer, s'esmenten alguns pedrons o fites existents en el terme de Saltèguel. Diu: Al cim del Serrat hi ha unes pedres que marquen la línia divisòria de terme de la Vila amb el de Palau, i entre elles hi ha una altra pedra al Coll del Mercer, des d'on segueix la línia per damunt de la Serra i d'allí en línia directa va als Pedrons (fites) que estan a la mateixa Serra, anant des del Coll del Mercer fins al Coll de la Bassa i entre dites fites n'hi ha una altra amb l'escut de la Vila; després des del Coll de la Bassa d'Osseja, va seguint la línia divisòria pel camí que va d'Osseja al Coll de Maians, fins al pedró o fita de la Serra, damunt les Fonts i des d'aquell pedró, fins al pedró o fita del Coll de Maians. Els esmentats pedrons o fites foren fets per uns picapedrers i col·locats amb calç; el 1663, els còsols pagaven 17 rals per uns pedrons nous, posats a Saltèguel. Durant els anys 1667 - 68 la vila feu fer alguns pedrons i forques; és a dir: al Pla de les Forques, pedró amb Creu i forques; al Coll del Mercer, un pedró amb una Creu de ferro, anomenat el pedró de la Calç; i al Coll de Maians, un pedró (fita) amb una Creu de fusta, on acaba la jurisdicció de la Vila. També es posaren fites en la divisòria amb Palau i Rnd. Col·legi al Bac i Coma Tabanera.

Continuarà
Salvador Galceran
Arxiver Diplomat

LA BANDA DE CORNETAS Y TAMBORES

A mediados del año 1960 se inició una actividad en el seno de la Asamblea de la Cerdanya: la formación de una Banda de Cornetas y Tambores que, si bien se puso gran entusiasmo en la puesta en marcha de la misma, existía gran temor por la corta duración de la Banda, ya que sus entusiastas componentes deberían, a partir de aquel momento, dedicarse de forma constante a unos ensayos que exigían una especial compenetración armónica del Grupo. Precisamente, para superar el temor de verse perdidos tantos esfuerzos, se prestó la máxima dedicación por parte del entonces Jefe de Banda, D. Joan PONS i NADAL, contando muy especialmente con la gran colaboración de los Sres. Florencio MARIN CARRASCOSA (q.e.p.d.) y Manuel MARTOS GODOY, así como de los hermanos MARIN, Sr. MACIAS PERDIGONES y del resto de los compañeros, lográndose grandes y positivos resultados de continuidad.

MAJORETTES DE PUIGCERDA

Trece años más tarde, se despertó una muy grata ilusión que, gracias a la personal y férrea voluntad de M. Angeles FIGUILLEM SANCHEZ, se logró transformar en realidad: la creación del primer Grupo de Majorettes de Puigcerdá. Al principio y con grandes molestias para el Grupo, *efectuaban sus ensayos rítmicos con la ayuda de tocadiscos o magnetófonos; aumentando las dificultades cuando tenían que desfilar por las calles.*

Fue a partir de este momento cuando se decidió ingresar a CRUZ ROJA para integrarse a la Sección Cultural Recreativa que la Asamblea tenía establecida con la fuerte intervención de la Banda de Cornetas y Tambores y así formar la BANDA y MAJORETTES de la CRUZ ROJA ESPAÑOLA de la Cerdanya, para —conjuntamente— poder ofrecer al público un más completo y armonioso conjunto de movimientos artísticos por parte de chicos y chicas de la Villa que, con su gracia, causó gran satisfacción al público.

crus roja informa

¿QUE SENTIDO TIENE LA BANDA Y MAJORETTES EN LA CRUZ ROJA?

Después de haberse logrado una gran compenetración entre estos jóvenes, a cuya cabeza se halla la Sra. M. Angeles FIGUILLEM de BOLADERAS, por parte de las Majorettes y el Sr. Manuel MARTOS GODOY por parte de la Banda, ayudados por sus más inmediatos colaboradores de equipo, la Asamblea de la Cerdanya ha creído conveniente incorporar el Grupo a la CRUZ ROJA de la JUVENTUD y a la vez, inscribir a los mayores de 16 años, a los cursos de Socorrismo que se organizan anualmente.

En la actualidad ya se dispone de numerosos Socorristas que, además de potenciar la Sección Cultural Recreativa, se está creando la UNIDAD FEMENINA, compuesta por 8 miembros y participando el resto, en Socorrismo de Montaña y Brigada de Tropas de Socorro: todo ello orientado a mejorar al máximo los servicios que la Asamblea tiene establecidos en la Comarca.

RESULTADOS

Además de lograr que dichos jóvenes puedan ser utilizados como auxiliares en los Servicios que se hallan establecidos o que puedan crearse en la Comarca, es preciso hacer resaltar que las numerosas intervenciones de la Banda y Majorettes de CRUZ RO-

JA han obtenido gran éxito en las actuaciones que han tenido lugar en la Cerdanya y muy especialmente en poblaciones tales como: CAMPRON, RIPOLL, ANDORRA LA VELLA, PERPIGNAN, GERONA, BARCELONA, OLOT, Cerdanya Francesa, SEU D'URGELL, etc., que si bien han paseado el Estandarte de CRUZ ROJA logrando un ambiente francamente positivo para la Institución, también lo es para PUIGCERDA y Cerdanya.

Y finalmente, hay que hacer notar que nuestro Grupo participará en el Campeonato de Catalunya de Bandas y Majorettes, Campeonato al que se acudirá con la gran ilusión de ganarlo y dedicarlo a nuestra Comarca.

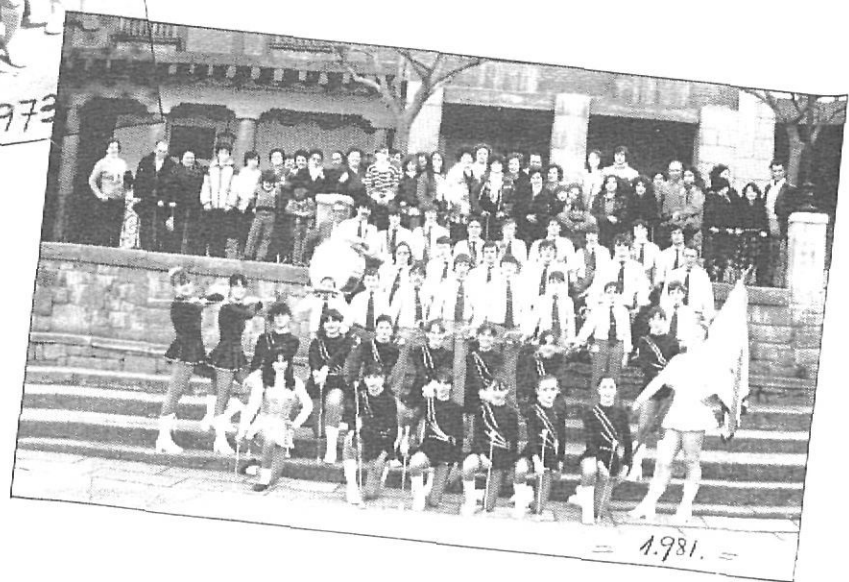
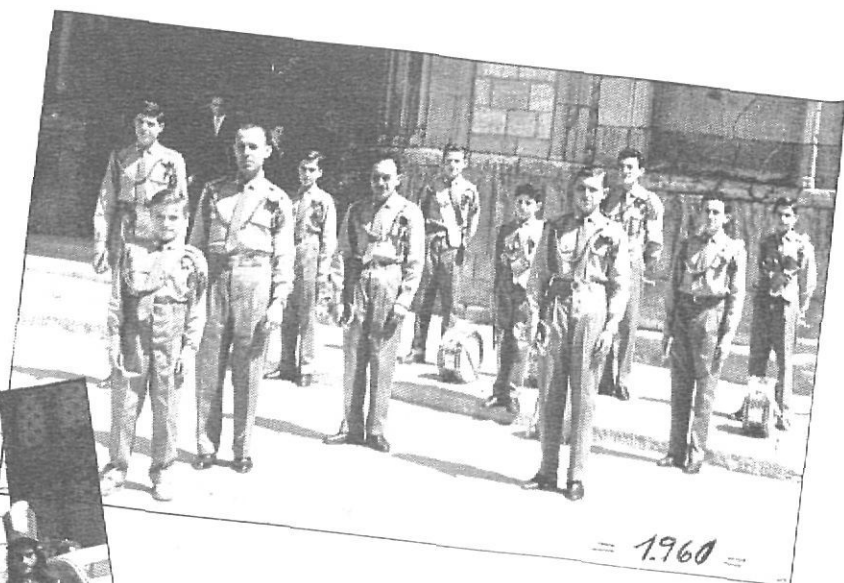
AGRADECIMIENTO Y ANUNCIO DE UN PROYECTO AMBICIOSO

Desde aquel día que tímidamente se dió a conocer al público la idea de contar con Banda de Cornetas y Tambores, hemos de dejar constancia de la más expresiva y sincera felicitación a los que, con su esfuerzo, han ayudado a lograr un Grupo tan amplio y mejorado, digno de representarnos en cualquier lugar, y con el deseo de que el desánimo no venza jamás al gran entusiasmo existente para permitir una progresiva perfección, y a la vez, poder llevar a buen término el ambicioso proyecto que se está preparando y que consiste en organizar una GRAN CONCENTRACION ANUAL en PUIGCERDA de

crus roja — informa

Bandas y Majorettes de Francia (Pirineos Orientales) y de Catalunya, para ofrecer al público de Cerdanya un singular espectáculo, de gran belleza.

Puigcerdá, 1 de abril de 1981

NOTICIA DE ULTIMA HORA

En el Concurso de Bandas y Majorettes de Catalunya celebrado en Blanes, participaron 32 grupos, habiendo logrado nuestro Grupo el **SEGUNDO PUESTO**, en la clasificación; por lo que, con gran satisfacción la Asamblea de la Cerdanya ofrece a Puigcerdá y Comarca —a través de su Banda y Majorettes— tan digno galardón de gran prestigio en nuestra región catalana y de reconocido mérito en la zona de los Pirineos Orientales

de nuestros vecinos franceses.

Así pues, y al obtener tal calificación, nos comprometemos a celebrar en Puigcerdá la nueva concentración de Bandas y Majorettes que deberá realizarse en breve, ofreciendo así un singular espectáculo de gran ritmo y colorido para todo nuestro público de la Cerdanya.

Puigcerdá, 20 de Mayo de 1981

El grup "Bac de Cerdanya"

El Grup Bac de Cerdanya neix en la tardor de 1979 en el marc del Teatre Municipal d'Alp, integrat per uns quants entusiastes del teatre, persones que ja havien trepitjat un escenari i per tant amb una certa experiència.

La idea de crear un Grup de Teatre va tenir un gran ressò i des del primer moment la gent s'apuntà amb entusiasme, d'altra banda el poble ho recolza i molts oferiren la seva col.laboració. El Grup havia nascut.

D'antuvi el grup es plantejà els seus objectius, no es tractava de fer un Grup i dur a terme una o varies representacions si no que el Grup volia fer coses: activitats varies que motivaren la convivència i fomentaren la cultural. Per tot això es plantejaren una sèrie d'actes de tipus cultural i o tradicio-

"No és mai tard si s'arriba d'hora" ...el senyor els fa anar a tots de bòlid

Moments de "La dança en un mercat persa"

nals a realitzar amb els possibles fons recaptats en les actuacions teatrals.

El Grup Bac de Cerdanya està format podriem dir per tres cosos, primer pel del Teatre, segon pel de la dansa i tercer pel dels col.laboradors de darrera escena. Els tres treballant conjuntament i de manera totalment oberta doncs el formar part en un moment determinat d'un no vol dir no poguer participar en el altre. El Grup és obert i en constant renovació, la nostra meta és la continuïtat i això ho podrem acon-

seguir sempre que aquesta renovació sigui certa ja que els que actuaren ahir potser no ho puguin fer demà però si tenim nous components sempre serà més fàcil seguir endavant.

La primera representació va ésser en el Teatre Municipal d'Alp els dies 31 de maig i 1 de juny de 1980 amb les obres "GENT D'ARA" d'E. Coca Vallmajor en teatre i les danses "RAPSODIA" número 2 de Listz "DANSA HUNGARA" número 6 de Brahms, conjunt de representacions que es re-

petiren en agost de 1980 formen part de les festes d'estiu.

Després d'un any de silenci i preparació es representà el propassat mes d'abril els dies 11 i 12 la dansa "EN UN MERCAT PERSA" de Ketelbey i l'obra de Teatre "NO ÉS MAI TARD SI S'ARRIBA D'HORA" de Jaume Villanova. Aquesta actuació es repetí el 7 de maig en el Teatre Plaça de Puigcerdà.

J.M. Dols

BAIXEU DE LA FIGUERA

Es corrent que quan hi ha una representació de teatre se'n parli. Allò que els "entesos" en diuen fer una crítica de l'obra, del seu contingut, de la manera que ha estat posada en escena, etc. etc., però avui nosaltres ho farem al revés.

S'està parlant sempre de que abans hi havia un grup de teatre que tothom se'l sentia una mica seu, que quan aquella gent actuava s'hi anava

i es col.laborava en el que fos. Aquells dones que estan sempre parlant d'abans, que baixin de la figuera que ja n'és hora. I si abans era maco de veure com gent del poble, amb més bona fe que res, de tant en tant, feia teatre, ara també n'és de maco, i també son gent del poble, de la Cerdanya. Doncs dijous dia 7 de maig, a les 10 de la nit al cinema Plaça, el grup de teatre d'Alp, "Bac de Cerda-

nya" va presentar l'obra de Jaume Villanova "No és mai tard si s'arriba d'hora" i "La dança en un mercat persa" de Ketelbey. Assistència de públic: unes 40 persones de Puigcerdà i 100 d'Alp.

Senyors és massa còmode això de mitificar les coses, i sobretot les d'abans. Voldriem que sortissin uns quants valents d'aquests "d'abans" i fessin quelcom més que explicar-nos batalletes, l'endemà d'haver-se empassat qualsevol xorrada de les servides amb embut per la tele.

Rufaca

A GUISA DE CRITICA

Chismorreo o coctel ¿qué prefieren ustedes? Palabras mágicas que hacen salir a la calle a nuestros vecinos. Para ello no es necesario ni un solo cartel. La sensibilidad de la que hace gala esa gente no se capta con los carteles que han estado expuestos durante muchos días: con palabras --no tan mágicas, parece ser-- como cerámica y pintura. Carteles que coqueteaban con quien apreciaba su presencia, provocando un jugueteo de cartel en cartel, siempre pensando si quedaba alguno por ver. Ha sido como si algunas obras de las expuestas se hubieran escapado de la sala para estar en la calle y llamar la atención. Esfuerzo quizás no del todo inútil, pero si, por mucho, insuficiente, pues del 24 de abril al 10 de mayo sólo han pasado por la exposición unas 250 personas (más de la mitad no ceretanos). A tantos por ciento sobre la población de Puigcerdá y Cerdanya la asistencia es nual.

No hablaremos de la calidad de la exposición, lo que si vamos a decir de paso a los que participaron, que en una próxima exposición cuiden más los detalles de reclamo. Hay que desmitificar este concepto de arte, que desde antaño viene ahuyentando a la gente, haciéndolo más asequible y para ello es necesario encontrar la fórmula mágica. Por si acaso. . . ¿qué tal, exposición con cóctel y obsequios al visitante. . .?

Rufaca

FORMATGERIA

CARLIT-LLIVIA

VENDA i DEGUSTACIÓ

formatges

pates

fumats

vins

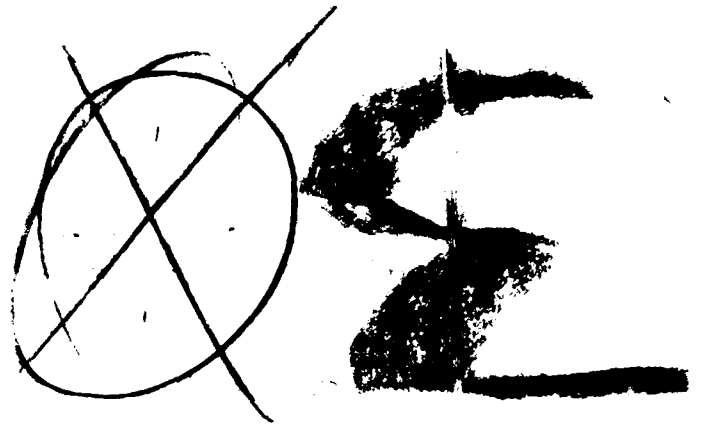
fondues de carns i formatges

(Per encàrrec)

Obert des de les 5 de la tarda

Avgda. Catalunya LLIVIA

EXPOSICIÓ DE CERAMICA I PINTURA

CARLES BARBA

MICHEL BORIES

JAVIER CALOMARDE

CARLES CLOT

JEAN-PAUL POIRIER

CARLES TORRENT

NURIA VINYET

ORGANITZA: TALLER MUNICIPAL DE CERAMICA
DEL 24 D'ABRIL AL 10 DE MAIG

SALA:

PLAÇA DE L'AJUNTAMENT S/N

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE GIRONA

LA DEFENSA DELS CONSUMIDORS (I)

No crec que es trobi aquí ningú que no s'hagi sentit enganyat "com un tonto" en alguna ocasió. Personalment, a mi m'ha passat tantes vegades que no crec que sigui socialment tolerable; per això vaig decidir dedicar-me al moviment de consumidors, per tractar d'evitar que ho fessin amb tanta facilitat. Savia que havia d'aprendre a defensar-me millor, però quantes vegades em succeí, no vareix trobar a qui dirigir-me. Així que, aquí em teniu, tractant de compartir les meves experiències amb vosaltres, per que, entre tots, intentem almenys que no ens enganyin amb tanta facilitat. L'altre dia algú m'oferí un pernil meravellós i a un preu rebaixat a més no poguer. I no el vaig comprar. Veureu com ja estic aprenent quelcom.

El fons del problema dels consumidors a Espanya i a fora, es que quasi tots sabem guanyar-nos un sou d'una o altra manera, però ignorem, en canvi, com gastar-lo amb saviduria. ES UN PROBLEMA D'EDUCACIÓ. Som consumidors i a poc a poc, a Espanya estem concientiant-nos sobre els nostres drets i obligacions com a tals. El sistema educatiu encara no inclou informació per fer bons consumidors: comprar intel·ligentment, estirar al màxim els nostres sous, trobar productes d'alta qualitat a preus justos, reconèixer la publicitat enganyosa o els trucs de venda, evitar comestibles adulterats, mentalitzar-nos contra el pur "consumisme", etc. I, com hem dit, això no és ni més ni menys que un problema d'educació. La responsabilitat d'educar-nos en aquests temes necessàriament té que centrar-se en dos entitats: el govern i les organitzacions de consumidors que son, amb el poder judicial, als que tenim dret a dirigir-nos i a recórrer quan caiem en una trampa.

Cal incloure el poder judicial per raons que explicaré més endavant. Si els conceptes legals bàsics d'un país, que són les lleis, no defensen al consumidor, per moltes vegades que es digui en la constitució que serà defensat, això no succeirà. Estats Units és, probablement, el país més avançat en els conceptes legals que afavoreixen al consumidor nordamericà: amb l'esperança d'aprendre quelcom que podrà, tal volta, ser-nos útil el dia de demà repasarem les entitats estatals existents en USA i a Espanya, així com els grups d'organitzacions de consumidors en ambdós països per definir la base que aquí existeix per poder construir, tinguent en compte que precisarem protecció en tres nivells: estatal, judicial i privat. Els tres podran formar un sistema equilibrat per la defensa dels consumidors. Cap podrà funcionar a la perfecció tot sol. Però, cara al futur, veurem que són les organitzacions de consumidors les que tindran de treballar més per millorar l'entorn del consumidor a Espanya.

LES ORGANITZACIONS DE CONSUMIDORS.— Les responsabilitats d'una organització de consumidors són múltiples: a) Informar als consumidors sobre llurs drets i obligacions; b) Informar sobre les lleis que'ls afavoreixen i com utilitzar-les; c) Pressionar al govern per aconseguir noves lleis de protecció pel consum; d) Aconsellar al govern per millorar les lleis existents, informant-lo en els casos de no acompliment; e) Educar al consumidor sobre les seves responsabilitats, ensenyant-lo a: parlar, denunciar, adoptar les accions necessàries per a protegir-se a si mateix i a la comunitat, etc.; f) Concienciar al consumidor sobre el tremendo poder polític i social que té, especialment si sap actuar col·lectivament.

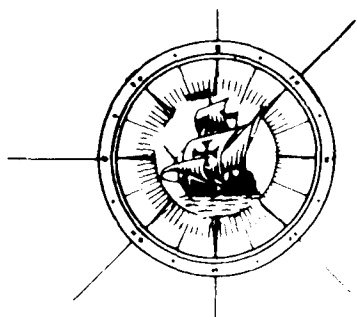
Així les organitzacions de consumidors tenen que educar, informar, protegir i representar al consumidor. És un treball important. S'han aconseguit grans millores en altres països gràcies a aquests moviments de consumidors organitzats. A Espanya, en endavant, **el paper més important per les organitzacions de consumidors serà el d'ensenyar a defensar-nos a nosaltres mateixos.** Quaranta anys de repressió no ens han preparat ni poc ni molt per parlar clarament sobre els que ens estan enganyant. La tentació d'aguantar i callar en lloc de defensar-nos, és, sovint, molt forta, perquè durant molt temps semblava inútil, fins i tot, intentar canviar les coses.

En aquests moments manquen als consumidors espanyols les armes més bàsiques per poder defensar-se. En altres països, per exemple, una de les guies més fonamentals és "qué fer en el cas d'haver sigut enganyat en la compra d'un article". Els passos són fàcils: una simple i breu llista per educar al consumidor a defensar-se:

- 1) Primerament, calma;
- 2) Apuntar en forma ordenada el problema i totes les dades i fets pertinents;
- 3) Recollir tots els documents (rebuts, garanties, etc.) i fer-ne fotocòpies;
- 4) Anar a parlar amb el comerciant o la persona responsable per donar-li oportunitat d'arreglar les coses per les bones;
- 5) Escriure una carta detallant els fets (i quedar-se amb una còpia);
- 6) Buscar la secció de l'Administració responsable d'aquest tipus d'assumpte, enviant-l'hi còpies dels papers rellevants;
- 7) Si això tampoc dona resultat, contacta amb la teva organització de consumidors i segueix els seus consells;
- 8) Si tot falla un advocat de l'organització de consumidors anomenat directament pot fer una reclamació judicial, si la compra pujà més de 10.000 ptes.

DISFRUTE DE LA NIEVE CON. . .

VIAJES BAIXAS, S. A.

Cursillos de SKI - Fines de semana
SKI tres naciones (España, Francia, Andorra)
MONITORES - TRANSPORTES - FORTFAITS
ALQUILER MATERIAL - MERCADILLO OCASION

INFORMESE. . .

C. Victoria, 2 (TOURING) - Teléfono 88 06 02 PUIGCERDA (Girona)

Costant menys, es pot acudir a un Jutjat de Pau (fins a 1.000 ptes.) o a un judici verbal (fins les 10.000 ptes.) sense tenir que utilitzar els serveis d'un advocat. Si el producte no sobrepassa les 50.000 ptes. o renunciant a l'excés sobre aquest import es pot posar un pleit per "sanejament de vicis amagats" i guanyant el pleit, el comerçant o fabricant haurà de pagar els costos, inclòs el pagament de l'advocat, endemés de canviar-te el producte per un de nou. Part del cicle

d'aguantar i callar a Espanya es degut a la por a ficar-se en líos i a la temença als honoraris dels advocats. Però la veritat és que estem mal informats sobre els drets i proteccions que tenim al nostre país, i sovint, aguantem encara que tinguem raó. En altres països seria més fàcil obtenir aquest tipus d'informació per poder defensar-se, tot i que actualment a Espanya tenim ja 74 organitzacions de consumidors enregistrades a l'Institut de Consum i cada una

d'elles reb alguna quantitat de diners com subvenció (algunes han rebut molts milions), si bé cap organització ha publicat encara l'informació bàsica pel consumidor, sobre com defendre's a si mateix. Amb aquesta declaració no tinc intenció de criticar a les organitzacions. Però si fer constar que, fins avui, estan tan disperses i mal enfocades, i que no han acomplert amb la primera de llurs responsabilitats: Informar al consumidor. M.W. (Licenciada en Història)

col·laboracions

FECHAS ENIGMÁTICAS: LA FIESTA DE SAN JUAN CULTO A JANUS

La fiesta de San Juan se caracteriza por las hogueras alimentadas por la población que trae ramas, troncos, haces de leña, paja, etc. . . y que se colocan alrededor de un mástil. Se trata de obtener llamas muy altas o provocar un humo muy espeso dotado de "poderes mágicos". En el departamento francés de la Charente, se dice que los niños se protegen de enfermedades contagiosas si pasan por el humo de la hoguera. En otros lugares, son los ganados que deben "pasar por el humo". En Alsacia, el humo protege el trigo, y en el Berry da la buena suerte. En Recoules d'Aubrac (Lozère) el pueblo grita delante de la hoguera el nombre de —Aluc— para favorecer la abundancia de las cosechas y los embarazos después de dar tres vueltas alrededor de las nueve hogueras establecidas.

En el pueblo de St. Jean du Doigt (Bretaña) es un "ángel" que baja mecánicamente del campanario con un cable, quien enciende la hoguera; en Lyon, es un dragón que escupe llamas, pero normalmente es la persona más anciana de la localidad quien tiene el privilegio de encender la hoguera.

Antes de preparar la hoguera ritual de San Juan, se limpia en varios lugares las ovejas para que no tengan la sarna. En Chaumont (Hte. Marne) las campanas repican durante veinticuatro horas para alejar los espíritus malignos, espíritus que se encuentran a veces en los animales si consideramos los enormes sacos de gatos, sapos, culebras y zorros que se echaban a las llamas en la Edad Media. Hubo que esperar al año 1648 para que Louis XIV prohibiera que se echaran los gatos en las hogueras.

Una vez encendido el fuego para rendir homenaje al sol del solsticio de verano, la gente baila y celebra lo que se llama muchas veces la "lunade" que llega a tener a veces características muy especiales como en S. Pedro Manrique de Soria en donde algunas personas andan descalzas sobre brasas, o la fiesta de los doce toros durante la fiesta de San Juan de Soria para representar los signos zodiacales.

La asimilación S. Juan, solsticio de verano, fuego y en algunos casos, el toro, proviene de muy antiguos ritos arios y traídos a Europa por los celtas, iberos y ligures. Si bien ahora el nombre de tal fiesta es San Juan, se llamaba antes —fiesta de Janus— y en otros lugares de Adonis, Osiris, Cibeles, Melkarth (en Tiro). Está claro que ni San Juan el Apóstol ni San Juan Bautista tienen algo que ver con esta fiesta del fuego solar. Este —Juan—

santificado no es más que la transposición del Janus latino que representaba las dos puertas solsticiales del año procedentes de la Tradición pre-griega. Janus cierra y abre las puertas de las dos principales estaciones, relación del impacto solar sobre la naturaleza terrestre. Janus dió su nombre al primer mes del año y al sexto con la fiesta del fuego. San Juan el Bautista representa por su parte el agua de la religión esenia que sirvió de unión entre el paganismo y el cristianismo. Es el agua que se opone al fuego de la religión mazdeista. Es la lucha entre dos elementos que en otros términos se completan para perpetuar la Tradición, como, en efecto se sigue celebrando.

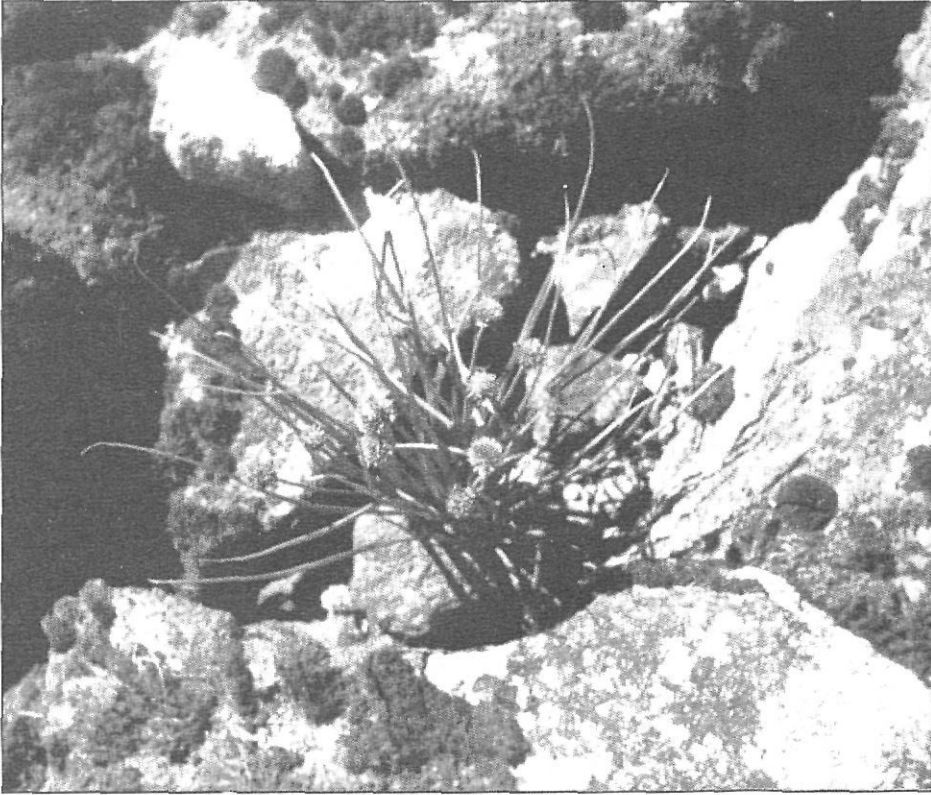
En algunos lugares, la fiesta de San Juan ha sido tan cristianizada que lo único que se hace, es una peregrinación detrás de una estatua del santo o detrás de una virgen (como ocurre en Belloc), pero virgen de origen muy antiguo que tiene justamente algo que ver con el culto solar. Otra respuesta cristiana fue la instauración del Corpus Christi después de varios intentos de prohibir tal fiesta pagana. Así en el año 692, el Concilio de Constantinopla quiso suprimirla, también San Eloi (es interesante notar que San Eloi tiene su fecha el día siguiente de San Juan, el 25 de Junio, y era fiesta en Cerdeña y Rusillón para los "traginers" —mulateros). Por su parte, el célebre sacerdote Bossuet decía: "La Iglesia tuvo que resignarse en tomar parte en ella para proscribir las supersticiones a las cuales, después de tantos siglos, las poblaciones no podían resignarse en renunciar".

Las hierbas de San Juan:

Mucha gente aprovecha la noche de San Juan para recoger ciertas plantas que tienen un poder particular en aquella noche. Esta costumbre es muy antigua y corresponde al conocimiento ancestral de las propiedades telúricas el día del solsticio de verano. En todos los lugares, existen creencias para afirmar que en la noche de San Juan los pozos, fuentes y el rocío del alba poseen una potencia mágico-medical natural utilizada a menudo contra la sarna y las enfermedades de la piel. La fiesta del rocío de los gitanos sigue siendo muy famosa. Según expertos, el rocío de San Juan es ligeramente radioactivo y beneficioso para los reumáticos y los que padecen de afecciones vasculares y ciática.

La recolección de las hierbas debe realizarse antes del amanecer por una persona en ayunas. Las plantas que se suelen recoger son el helecho y las hojas de nogal.

Ian Perenn

LES PEDRES

*Trenca el sol els núvols
 Oh terra nua! Vora teu m'he assentat
 I caminant pel cender una pedra em va ensenyar
 A fer-la rodar.
 Moltes vegades mirant les pedres, les beso
 I els seus llavis de pedra deixen en els meus
 Trists records.
 Veient-les que viuen amb resignació.
 Tenint varies formes de viure
 Oh Senyor semblen ànimes immòvils
 Són com un món de éssers esperant un dia
 En que trencaran els llurs encants.
 Per salvar les boniques formes de les pedres
 Els homes, suen, copejen amb el martell,
 I mirant el fons de les llurs mans de treball
 Pensen:
 Oh mans que apreteu, que acaricieu
 Aquestes mans de dona tan suaus i belles,
 Perquè copejeu tant fort les pedres?
 Elles sujetes al dolor
 Esperen les mans que les faran rodolar.
 Oh! el dia mor, i més tard surt la lluna plena
 La poetesa mira els estels i pensa:
 Les pedres fan companyia a l'aigua
 Quieta i dormida.*

Carme Clausell Bernat & Rodés

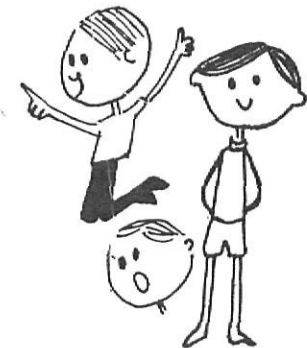
EL CUCLILLO

El cuclillo, también llamado cuco es un ave cuculiforme de la familia de los Cucúlidos. Es célebre por su inmensa jeta de poner y dejarse los huevos en casa del vecino (los amantes de los retruécanos lo pasarán bomba haciendo juegos de palabras). Así de fácil. La Señora Cuclillo pone y deja un huevo en el nido de otro pájaro para que éste lo incube y, posteriormente alimente al pequeño cuco. Repite la operación hasta que no le quedan más huevos (ale! otro juego de palabras) y luego se dedica a cucular por el bosque cazando bichitos.

Hay bastantes cucos sueltos por esos caminos de Dios. Conocí a una Señora Cuclillo que, cada día dejaba no sus huevos sino sus crías (una cría y dos críos) a los vecinos, no para salir a cazar bichitos sino por laborar y contribuir al puchero diario. Un día, uno de los pájaros, digo de los vecinos, insinuó algo acerca de "Jardines de Infancia", "Parvularios" o "Canguros" y la cachonda de la Señora Cuclillo va y responde: "Pere esos sitios son de pago ¿no? . . . Sin comentarios.

Supongo que cuando decimos: "Este tío es un cuco" nos referimos a que es muy listo y logra su beneficio jeringando a los demás y no porque se pille, y deje, los huevos en la puerta del vecino. . .

Biógrafo

EL SERENO DE PUIGCERDÀ

Abans podiem dormir tranquils car a qualsevol hora de la nit una veu fonadissa, ens assegurava que tot seguia en pau i si per cas ens despertava, tornàvem a emprendre el son dolçament com els infants que la mare els ha cantat una melodia improvisada.

El què pretenc contar-vos podeu estar segurs que es tracta d'un fet veridic.

Treballant a França, vers l'any 1916, durant la primera guerra mundial, vaig fer amistat amb un enginyer electricista rus, el qual complicat en la revolta de 1905, fou desterrat a Sibèria d'on ajudat pel seu pare que era coronel es pogué escapar i es refugià a Toulouse per allí acabar-hi la carrera. Val a dir que ens entenien amb esperanto, ell parlant un francès serrat i jo un català castellanitzat.

Karensky, allavors president de Rússia, ordenà que tots els russos mobilitzables, s'incorporessin a l'armada francesa, però el meu amic, considerant que la seva pell era massa prima per exposar-la per un cas indiferent i un dia que jo m'entornava a casa, em digué "MI SEKVASYIN", el segueixo.

A Bourg-Madame ell s'arranjà per atra-

vessar el riu de nits, encaçant-me a la pujada de la Vila, Xop fins a mig aire. En fin una abraçada emocionant.

El vaig acompanyar a la Fonda Sala on forem tractats esplèndidament. A n'ell li donaren per dormitori una habitació que la finestra donava al carrer i quan l'home potser somniava truites, una veu melodiosa, casi trista, una llum pàlida, un tricrac de bastó seguint el ritme dels passos, el despertà.

Sereno! Las doce y media! Nublado "plapos a plapos"!

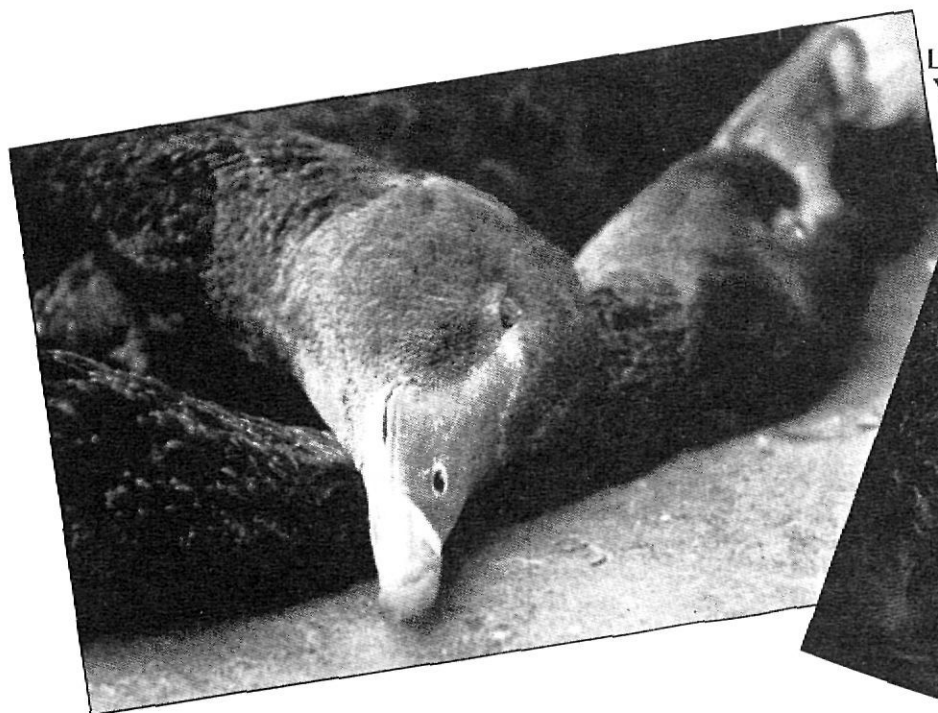
S'aixecà preocupat i mentre esmortzàvem esclatà: Ja arriba a ser estrany que a Espanya enterren els morts de nits!

Se m'escapà el riure, quedant-se parat que un cas tan misteriós provoqués aquella hilaritat, fins que li vaig explicar que el mort era un viu que li diuen sereno, un empleat que avisa si es cala foc, que persegueix els pispes nocturnes i que canta les hores i el temps per a la seguretat i tranquil·litat dels veïns de Puigcerdà.

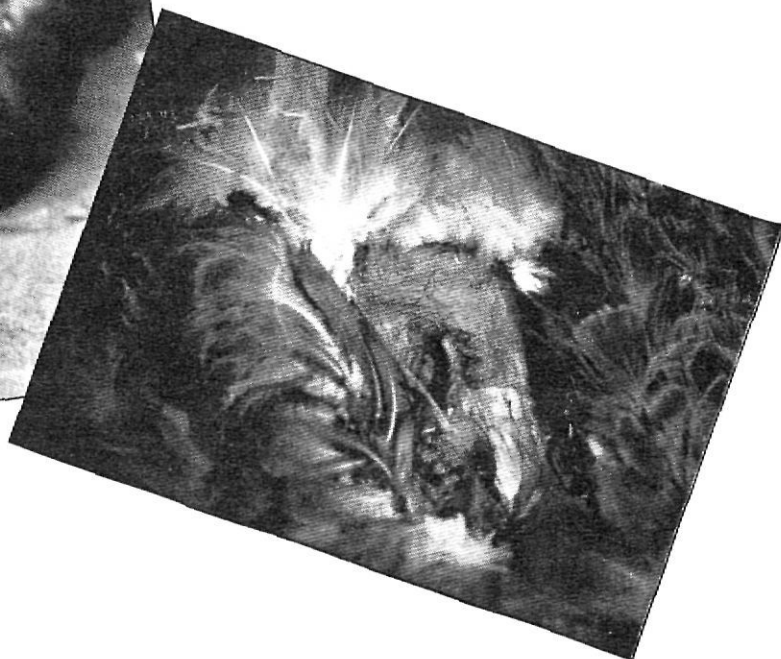
Ara potser no són útils però segueixo recordant-los i anyorant-los.

Josep Vigo M.

foto denuncia

LOS MATARON CON UN HIERRO...
Y NO PUDIERON DEFENDERSE

A MI AMIGO SOCIALISTA

Mira, que te va a dar algo. Mira, que te estás poniendo de un rojo-congestión que impresiona. Mira que ése, tu cuerpo serrano, ya no está para aguantar según qué acelerones.

Leí lo que escribiste del Hospital y de mí. Anda, qué malo eres. A ti, de pequeño, el maestro debió de ponerte a cada rato de cara a la pared. Digo. Es un suponer. No sé porqué, pero te imagino en clase pinchando el trasero de tu vecino inmediato anterior y éste —lógicamente— pegando brinco y alarido. Y es que los hay que no aguantan nada. En cambio, fíjate en mí, que voy a la búsqueda de un simple periódico y descubro de sopetón que estoy ganando tres millones y medio anuales. Por cierto, que se escribe así: Tres millones y medio; o así 3 millones y medio; o así: 3,5 millones; pero, por favor no así: 3 1/2 millones; ay! esa escuela, esa escuela. . . Pero, volvamos a lo de antes. Leo lo de los millones y vuelco que me da el corazón. Tantos millones al año multiplicados por la tira de años que pienso vivir, total. . . un *fortunón*. Pero, *rey mío*, *llego a casa* y no veas la decepción. Acoso de mi mujer. . . que a ver donde tengo los millones: amotinamiento de mis hijos. . . que a ver como está el tema de la bicicleta nueva; advertencia de los de Hacienda, que a ver como hago la declaración o igual me cae un bocadillo de pan con impuestos; aviso de los del banco. . . que a ver donde está el asunto, que allí no ha ingresado un real; llamada de las Hermanitas de los Pobres. . . que necesitan un Land Rover. Un desfile, vamos. Y yo, intentando convencerles: *que nada, que lo escrito es una broma*, que tú eres un cachondo y que agarrando la máquina de escribir te desmadras; que los chistes nunca hay que interpretarlos en serio. Oye, ni caso.

Siento que no hayas escrito toda la verdad. Olvidaste acusarme de vanidoso: que es, en el fondo —sé sincero— lo que más te revienta de mí. Lástima, es la única acusación que consigue alterarme. Porque, verás, pienso que cuando uno peca por vanidad, es que ya no le quedan fuerzas ni ganas para pecar de otras formas más divertidas y —tú sabes muy bien— que no es este mi caso. Afortunadamente mis pecados siguen dando mucho que envidiar. Y es que, de momento, y a Dios gracias, lo único que empieza a fallarme en los momentos clave es la memoria: todo lo demás, pura gloria. Y esperando que sea por muchos años, lo mismo te deseo. De nada; a mandar.

Por ahora, cariño, sigo considerando a la vida como una gran naranja, a la que exprimo, bebo el zumo y tiro la cáscara a las gallinas. A propósito, *¿qué tal te sienta a ti la cáscara de naranja?* Bueno, luego me lo cuentas.

En fin, cuidate, portate, sé bueno o tendré que castigarte con repetir mil veces: NO VOLVERE A ESCRIBIR CHORRADAS.

Un besito en la frente.

Juan Llauro Güell

LES PLANYIDERS DE L'INSTITUT

Hi ha un adagi castellà que diu: diguem de que presumeixes i et diré el que et manque. Això té molt que veure amb allò que parlem de l'ètica professional i la justícia informativa, sobretot quan es diu de llengueta i "ex post facto". Si hagués sigut avans i estés d'acord amb els fets, altre cosa seria.

Pel que fa al resentiment hem viscut d'aprop el vostre; també hem de reconèixer les reaccions d'interesa i fins i tot d'imparcialitat d'alguns professors, ben segur els que no es consideraven afectats per l'escrit. Amb relació al jutjat de guàrdia, pel que es veu heu abandonat ja la promesa inicial d'acudir-hi, tal volta perquè no us sentiu tant segurs de la vostra raó.

Respecta als problemes escolars de l'alumna a que us referiu creguem que són reals i que han aflorat principalment al finalitzar aquest darrer trimestre. D'això es queixava, la noia. I que no solament, l'afecten a ella prou poden saber-ho els pares dels alumnes, fins i tot aquells que no fa gaire temps anaren a visitar-vos per saber el que passava, ja que llurs fills, tot i tinguent excel·lents notes en totes les matèries, en certa assignatura veien que no l'aprobava ningú. Vet aquí que no deu pas ésser tan degenerada la denuncia com vol·lieu fer-nos entendre ¿veritat? A lo millor el que passa és que la majoria no han sigut tan decidits i han tingut por de les vostres possibles rabietes i el vostre orgull ofès i no han volgut exposar-se a les vostres represàlies. Nosaltres pensem que el mestre que té un baix percentatge d'aprovat és un mal mestre, doncs ningú pot acceptar que tots els alumnes siguin capgrossos i menys quan no ho són en totes les matèries. ¿Veieu com allò de l'ètica i la justícia no és tal com deieu?

Creuem que molts pares poden donar testimoni que de la baixa qualitat de l'ensenyament del nostre Institut. Ja ho explicà una mica la Marta Mata, però creuem que hi ha més coses, a casa nostra. Cal tenir en compte la disposició de cada mestre, la capacitat pedagògica de cada ensenyant, etc. El professorat té que deixar d'ésser un simple cos de funcionaris per convertir-se en un veritable magisteri, gent que viu els problemes dels alumnes, que sap inculcar-se l'afició al saber i la curiositat per descobrir a fons les realitats científiques i culturals. No té que ésser un simple instrument de repressió i de catàbocació dels nois i noies matriculats, mitjançant el mecanisme de les notes i els aprovats.

No estem d'acord amb aquells que diuen que no es té que divulgar els aspectes negatius de l'Institut per tal d'evitar la dispersió dels alumnes. Creuem que el que té que fer-se és precisament a l'inrevés, a fi de que es millori la qualitat d'ensenyament, el comportament entre els alumnes i el tracte entre aquests i el professorat. L'Institut a més a més de la formació dels xicots, té que tenir en compte mínimament el comportament i l'educació del jovent. Si no milloren bastant les coses a casa nostra creuem que els pares no podem confiar els nostres fills a uns professors que no tenen la necessària capacitat d'ensenyar, malgrat puguin tenir amplis coneixements. Lo darrer ho acrediten els seus diplomes però lo primer tenen que demostrar-ho amb la seva dedicació i amb el resultat de les seves ensenyances. Si els alumnes no saben prou, és que manca capacitat pedagògica o voluntat als professors.

Nosaltres havíem pensar encarrilar la qüestió per un altre camí a nivell de Partit, però ja que la cosa ha explotat per aquí no tenim inconvenient en sumar-nos a la polèmica. I pensem que alguns professors s'han deixat portar per la rabietta, han volgut rentar-se l'afrenta, però no han reaccionat com veritables mestres. Primerament havien de fer una anàlisi de si havien complert les seves responsabilitats davant la societat i l'Estat o si els calia entonar el "mea culpa", doncs a l'hora de cobrar volen fer-ho com si haguessin complert satisfactòriament, exigint una paga que surt de tots. Després calia adoptar una actitud més digna, pro-

pia de gent universitària, i finalment havien de donar una resposta més pedagògica. Pensem que no han sabut fer res més de tot això i han reaccionat de la pitjor manera que podien fer-ho: amb indignació i amb repressió. Mal concepte poden mereixer-nos, amics, mentre no canvieu els vostres quadres mentals o psíquics, principalment quan d'aquestes depèn l'actitud i els coneixements de les generacions del demà immediat.

I pensem que sentim veritablement tenir que dir-ho, principalment quan el nostre Partit ha estat sempre fent-vos costat en totes les reivindicacions en front l'Administració; però també hem d'exigir-vos un ensenyament eficient i aprofundit que no defraudi les esperances del País.

Per tant, no cal que os sentiu lettraferits i vulgueu descarregar les vostres fúries sobre una alumna per haver criticat el que mai havia d'haver-se produït si hagessiu sigut veritablement responsables i no vulgueu atribuir-l'hi el desprestigi de l'ensenyament estatal, quan tots sabem perfectament que aquests desprestigi és únicament imputable a l'Administració i a vosaltres mateixos. Contràriament creuem que amb la seva valenta actitud ha fet un gran bé a tots, a risc de veure's repressaliada i de tenir que suportar la pressió social que esteu intentant volcar contra ella. Estem segurs que la cosa funcionaria molt més bé si tothom tingués la sinceritat i l'empenta per actuar com ella, amb lo quedaria reflectit el comportament dels bons i dels mals professors i cadescun rebria el prestigi o desprestigi a que el fessin acreedor davant el poble la seva pròpia capacitat i entrega.

Os demanem, per acabar, que no feu més les planyideres com Boabdil per la pèrdua de la Granada que no sapigué defensar o els cocodrils per la víctima que acaven de cruspir-se, doncs aquests planys són innecessaris i fins i tot contraproduents. En endavant dediqueu tot el vostre esforç i la vostra imaginació a la comprensió dels alumnes, a guanyar-vos la seva confiança mitjançant l'autoritat moral que el coneixement i la dedicació resolta os donaran, imbuïnt-los-hi l'interès per saber i la seguretat de que obtindran el fruit més preciós que pot desitjar-se: el de la seva pròpia personalitat, la seva formació intel·lectual, la seva independència moral, que els premetran caminar per la vida amb llum pròpies, sense haver de confiar-se en els consells i les indicacions dels altres, sense que s'els pugui enganyar fàcilment doncs estaran dotats de capacitat d'entendiment i de decisió, i només els caldrà saber afegir-hi l'esperit necessari. No os pareu a discutir sobre la manca de col·locacions d'enguany, o les perspectives de futur o altres situacions pasatgeres que no fan sinó disculpar la manca d'interès dels nois per l'estudi. Al final del camí els que hagin après tiraran endavant i els altres hauran quedat a la cuneta per tota la vida. I gran part d'aquesta responsabilitat recaurà sobre vosaltres, amics professors, que teniu l'obligació de guanyar-vos als alumnes i tal volta els hagueu abandonat per comoditat o per manca de visió.

Creuem que avui no és massa tard i que pot recuperar-se en part el temps perdut. Si adopteu aquesta actitud en endavant tot anirà més bé per tothom i tots estarem al vostre costat per ajudar-vos en el que calgui i estigui al nostre abast. Contràriament sentirem en l'ànima tenir que pensar en la possibilitat de substituir-vos per altres professors que tinguin un concepte de l'ensenyament més adient pels temps democràtics que ens toca viure.

Agrupació Comarcal de la Cerdanya
Partit dels Socialistes de Catalunya
PSC/PSOE

Sr. Director:

Només una petita referència a l'escrit aparegut a la revista que dirigiu "RUFACA" número 37, escrit per: "La Secretaria de Agricultura y Ganaderia Local de Puigcerdà", de Centristes de Catalunya CC/UCD. L'escrit al qual faig referència, comença de la següent manera:

"Presenta el Señor Gobernador Civil de Gerona, la presente solicitud para pedirle apoyo a los puntos que a continuación se exponen".

I fa referència a tot un seguit de punts, demanant responsabilitats al Delegat Provincial de producció animal, perquè els pagesos que viuen a deu quilòmetres de la frontera no han cobrat les subvencions promeses verbalment per l'administració, per haver sacrificat els animals contaminats de: *Perineumonia i Brucelosis (aborts)*.

Fins aquí tot sembla correcte. Es produeix una injustícia, una altra de tantes, i uns senyors que representen un partit polític ho denuncien. . . Però vet aquí el punt de polèmica: aquest partit que denuncia aquesta injustícia (CC/UCD) és el que fa la injustícia, té pebrots l'assumpte. . . ! o sinó senyors, qui és en aquest país fa les lleis, reparteix els pressupostos, nomena els càrrecs dins l'administració? . . . Qui és que dona tan pocs diners a l'agricultura i ramaderia com perquè després no es puguin donar les subvencions promeses, ni els crèdits tan necessaris? Qui és que dicta la política de preus dels productes del camp? . . . doncs la UCD, ningú més.

I després els seus representants de Puigcerdà fan denúncies en públic de les coses que fa el seu partit, però això què és? en quin país vivim? . . .

Una mica de serietat senyors, que ja en tenim prou de què ens prenguin el pel!

Ah! i per més xauxa, l'article, que està escrit en castellà, va dirigir al "Sr. Gobernador Civil de Gerona". Què encara no sabeu que viviu a Girona?

Amb això no vull dir que les injustícies no s'hagin de denunciar, ni molt menys, tot el contrari. Però per això hi ha uns sindicats pagesos, legalment constituïts, que són els encarregats de fer-ho, i si per les causes que siguin, aquests no existeixen a la Comarca, cosa que em sembla lamentable, ho pot fer qualsevol pagès o pagesos afectats pel problema, però mai els senyors que crean el problema, o sigui UCD.

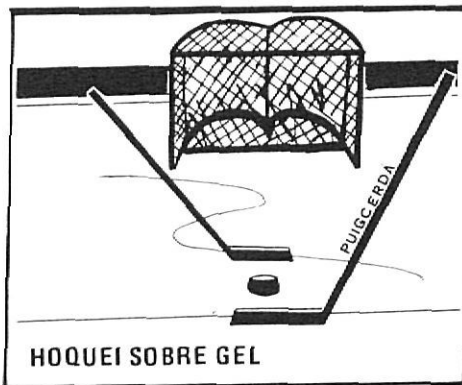
Res més senyor Director. Fins un altre.

Pitu Guix
Independent

NOTA:

RUFACA agradece todas las colaboraciones, ojalá fueran más, pero una vez más recordamos, que en lo posible, las cartas no excedan de un folio, escrito a máquina a dos espacios, y por una sola cara, aparte se respetará publicar con seudónimo, siempre y cuando los escritos vengan acompañados de nombre, apellidos y número de D.N.I.

esports

C.H. ALAVIZ 6 C.G. PUIGCERDÀ 4

El partit contra l'Alaviz va ser l'últim de la temporada i era molt important per ambdós conjunts ja que si jugaven la cinquena plaça, per la qual cosa l'Alaviz hagués hagut de guanyar per més de 6 gols.

El partit fou força competitiu, encara que el Puigcerdà va crear moltes més ocasions de gol i va tenir la possessió del puck molts més minuts que els vascos, però varen ser ells els qui, les aprofitaven.

La primera part fou, potser, la més anivellada marcant els de Vitoria el primer gol als cinc minuts, de tota manera el Puigcerdà insistí i als nou minuts empatava el partit i als catorze es posava al davant, però l'alegria no va durar gaire ja que dos minuts més tard el Vitoria empatava de nou.

La segona part fou de clar domini del Puigcerdà però els vascos es defenien molt bé i fins a cinc segons de la fi els catalans no pogueren trencar l'igualada passant el marcador en 2 - 3 al seu favor.

A l'últim terç els vascos varen canviar d'estratègia i els hi va donar molt bon resultat, varen deixar al canadenc Dave a la primera línia i a la segona hi van passar a l'holandès Bas, això va fer que la segona fos més perillosa. De tota manera el Puigcerdà dominava, però no marcava gols mentre que els de Vitoria cada cop que podien fer una escapada marcaven un gol i així va acabar la tercera part amb 4 - 1 la qual cosa feia que guanyessin el partit.

C.H. ALAVIZ: J. Dieguez, V. Dieguez, Gil de Ibarra, Javier Dieguez, Carreton, Tomero, Pau-nero, Dave (2), Edelmiro (1), Bosco (2), Vilas, Perez (1), Llanos i Bas.

C. G. PUIGCERDÀ: De Bran, Pat, Cadefau, Tona (1), Raventos (1), Gendrau, Trescents, Lla-beria, P. Capdevila (1), Semler (1), Costa, B. Capdevila, Tapias, Masso, Soler.

Fen una mica de resum de la, ja, passada temporada, crec que es pot considerar que pel Puigcerdà ha sigut força positiva ja que es la millor classificació que ha aconseguit, el nivell de hoquei ha pujat força i s'han vist partits força interessants donant la cara davant de tots els contrincants. Per contra ha sigut l'any que el Puigcerdà ha tingut més mala sort, ja que tan sols ha guanyat un partit que la lliga de l'any anterior però no es tenia que haber perdut de cap manera contra el Boadilla i contra l'Alaviz, però l'esport és així i cal agafar-lo com vingui.

Esperem que l'any vinent sigui millor i que ja puguem jugar a la pista de Puigcerdà per això cal que tots els Cerdans hi col·laborem i així podrem tirar aquest desitjat projecte endavant, crec que en aquesta ocasió podríem repetir l'eslogan del poliesportiu que diu SOM-HI TOTS.

Pere Capdevila

TENIS DE MESA

El dia 25 de abril se celebraron en la capital de Osona los Primeros Campeonatos Comarcales de Tenis de Mesa en la categoría de infantiles. Estos Campeonatos los promueve la Generalitat y en ellos han participado representantes de las Comarcas de la Cerdanya, Osona y el Ripollés.

En la categoría de masculinos la Cerdanya se impuso al Ripollés por 8 juegos a 5. Por su parte, nuestras representantes femeninas se impusieron también a las Ripollesas por el tanteo de 6 juegos a 4.

Contra Osona no se corrió la misma suerte perdiendo los ceretanos por 0 a 10 en masculinos y por 1 a 10 las féminas.

Detallamos a continuación los resultados individuales y por equipos.

MASCULINOS

LA Cerdanya - EL RIPOLLES

Pous (Puigcerdà)	Pérez	2/0
Marginet (Bellver)	Vergés	2/1
Dobles:Pous	Bonfill	1/2
Marginet	Munell	2/0
Pous	Vergés	1/2
Marginet	Pérez	

LA Cerdanya - OSONA

Pous	Areñas	0/2
Marginet	Carceller	0/2
Dobles: Pous	M. Anfruns	
Marginet	D. Anfruns	0/2
Pous	Sentmartí	0/2
Marginet	Morati	0/2

FEMENINOS		Tubau	Cuenca 2/0	Laguarda	Sanye 0/2
LA Cerdanya - EL RIPOLLES		Laguarda	Martinez 2/0	Dobles: Tubau	Subiranas 0/2
Laguarda (Alp)	Rosell 0/2	Tubau	Rosell 0/2	Laguarda	Codinachs
Tubau (Bellver)	Martinez 2/0	LA Cerdanya - OSONA		Laguarda	Bau 0/2
Dobles: Laguarda	Masó	Tubau	Codinachs 0/2	Tubau	Sanye 1/2

DIRECCIÓ GENERAL D'ESPORTS

CONSELL COMARCAL D'ESPORTS
DE LA CERDANYA

El pasado día 16 de mayo de 1981, en el Polideportivo Las Planas de Hospitalet (Barcelona) organizado por Secció d'Esports Escolars de la Direcció General d'Esports, y dentro del programa de Jocs Esportius de Catalunya, se ha celebrado los Cuartos de Final del Jocs d'Escaes -categoría Infantil- al que han asistido los siguientes alumnos de nuestros Centros, en representación de La Cerdanya:

Marc Torrent Palou
Francesc Tuset Muntané
Eduard Bragulat Ros
Jordi Solá Colomer
Marcos Perez de Rozas Avellanet
El partido se disputaba por equipos, interviniendo cuatro jugadores por equipo; el resultado obtenido figura en la Hoja de Resultados que unimos a la presente:

Puesto que los representantes de la Cerdanya resultaron vencedores se clasificaron para disputar la fase semifinal que se disputará en el mismo Polideportivo el próximo 23 de mayo de 1981.

LA CERDANYA		ALFORJA
1. Palou, Marc	1	1. Avila 0
2. Tuset Muntane, Francesc	1/2	2. Garcia 1/2
3. Bragulat Ros, Eduard	1	3. Marles 0
4. Solá Colomer, Jordi	0	4. Rodriguez 1
TOTAL	2 1/2	TOTAL 1 1/2

EQUIP GUANYADOR: LA CERDANYA: TANTEIG: 2 1/2 - 1 1/2

M'INTERESSA FER-ME SOCI D'AMICS DE CERDANYA

NOM I COGNOMS

ADRECA Tel.

POBLACIO

- REBUT ANUAL 1.200 Ptes.
- REBUT SEMESTRAL 600 Ptes.
- REBUT TRIMESTRAL 300 Ptes.

ORDRE DE PAGAMENT

EL SENYOR

AUTORITZA AL (Banc o Caixa)

a carregar al seu c.c. o Llibreta d'estalvis núm

els rebuts corresponents d'AMICS DE CERDANYA

Signatura

QUÈ NO HE DE FER? QUÈ HE DE FER?

EN CAS D'INTOXI-
CACIÓ AGUDA
PER ALCOHOL

(EMBRIAGUESA)

- Provocar-li el vòmit.
- Ajeure'l, ben recolzat el cos damunt coixins en una cambra, tranquil, fresc i ventilat.
- Donar-li un got d'aigua amb magnèsia i una o dues tasses de café o té fort.
- Avisar al metge si perdés el coneixement.

- Donar-li llet o altres aliments grassos.

Secció de Socorrisme
de Creu Roja

recull

REMOLATXA A LA VINAGRETA

Es compren remolatxes especials per a entremés que són petites i vermelles; es bullen i un cop fredes, es tallen a rodanxes i s'amaneixen amb oli i vinagre.

XATÓ

Es posa escarola en una plata, amb esqueixada de tonyina, bacallà, anxoves, etc.

S'agafa penca de pebrot vermell sec, s'escalda, es pela i es deixa al morter; s'hi barreja una bona picada d'ametlles amb una mica d'all, s'hi afegeix oli i força vinagre i s'aboca damunt de l'esqueixada.

Rosa Maria

La
RUFACA
informa

llegiu:

RUFACA

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

MOLTES GRACIES PUIGCERDA

Vosaltres ens vàreu donar la benvinguda a la vostra Vila quan nosaltres erem lluny de la nostra. Gràcies per totes les gentileeses. Puigcerdà restarà a les nostres memòries per sempre més.

ELS CANADENCS PATRICK I VALERIE

CONSTRUCCIONES F. BRAVO

Colònia Simon, 17, 1er., 1a Tel. 88 13 44
PUIGCERDÀ (girona)

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO
LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel: 88 02 77 PUIGCERDÀ

DISPONIBLE PARA PUBLICIDAD

L'ISART

Restaurant típic de muntanya
Escudella i carn a la brasa
Tel. 880.662 - 26 BOLVIR

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

F. RIVEROLA Numismàtic

Compra i venda de monedes
antigues de col.lecció.

Apartat Correus, 75
TEL.: (972) 88 08 49

PUIGCERDÀ
(Girona)

Palau 3

Major, 13 - Telèfon 88 06 99 - Puigcerdà

ASSESSORIA FISCAL

JORDI
CARBO
i BRILLAS

Economista Col.legiat
Assessor Fiscal Diplomat

INFORMACIO FISCAL - TRIBUTARIA

Confii'ns l'assessorament, liquidació, tramitació, etc. del seus impostos i la corresponent comptabilitat de tota mena de negocis, així com també les possibles inspeccions que pugui tenir.

Com experts diplomats en la matèria.

Si ho desitja podem establir abonaments mensuals.

Informi-se'n sense cap mena de compromís.

C/ PUIG PEDROS, 3 PUIGCERDA TEL. 88 11 65
C/ PUIGCERDA, 2 LLIVIA

CAN BORRELL

MAS CATALÀ

MERANGES (LA CERDANYA)

Tel. (972) 88 00 33

**CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA
AMB ELS PREMIS "IGNASI DOMÈNECH"**

1978 - 1979 - 1980

**PREMI INTERNACIONAL DE TURISME
I GASTRONOMIA 1980**

MEMBRE DE LA "CHAINE DES ROTISSEURS"

PROMOTOR DEL "CONSELL CATALÀ DE LA CUINA"

**GUIES GASTRONÒMIQUES I TURÍSTIQUES D'ESPANYA:
CLASSIFICACIÓ: CAMPSA: 1 SOL - GOURMETOUR: 7 1/2 - 10**

(ACONSELLEM RESERVAR PLAÇA PER TELÈFON)